

EBA/GL/2025/01

08.01.2025

Ghid privind administrarea riscurilor de mediu, sociale și de guvernanță (ESG)

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul ghidului

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii Europene într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor lor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care ghidul se adresează în principal instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. Conform articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze ghidului sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 03.06.2025. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2025/01”. Notificările trebuie trimise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformarea cu prevederile ghidului în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările se publică pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect și domeniu de aplicare

5. Prezentul ghid detaliază cadrul solid de administrare a activității pe care instituțiile trebuie să-l instituie în conformitate cu articolul 87a alineatul (1) și cu articolul 74 din Directiva 2013/36/UE² și cuprinde:
- (a) standardele minime și metodologiile de referință pentru identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea riscurilor de mediu, sociale și de guvernanță (ESG), în conformitate cu articolul 87a alineatul (5) litera (a) din directiva respectivă;
 - (b) criteriile calitative și cantitative pentru evaluarea impactului riscurilor ESG asupra profilului de risc și solvabilității instituțiilor pe termen scurt, mediu și lung, conform articolului 87a alineatul (5) litera (c) din directiva menționată;
 - (c) conținutul planurilor care urmează să fie elaborate conform articolului 76 alineatul (2) din directiva menționată de către organul de conducere, care include termene specifice și ținte și obiective intermediare cuantificabile, pentru a monitoriza și a aborda riscurile financiare care decurg din factorii ESG, inclusiv cele care decurg din procesul de ajustare și tendințele de tranziție către obiectivele de reglementare relevante ale statelor membre și ale Uniunii în ceea ce privește factorii ESG, în special obiectivul de a atinge neutralitatea climatică până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și, după caz, pentru instituțiile internaționale active, obiectivele juridice și de reglementare ale țărilor terțe, în conformitate cu articolul 87a alineatul (5) litera (b) din directiva menționată.
6. Prezentul ghid abordează procesele de administrare a riscurilor ESG ale instituțiilor ca parte a cadrului lor mai larg de administrare a riscurilor. Se aplică în legătură cu strategiile, politicile, procesele și sistemele solide de identificare, măsurare, administrare și monitorizare a riscurilor ESG pe termen scurt, mediu și lung pe care instituțiile care intră sub incidența Directivei 2013/36/UE trebuie să le aibă ca parte a cadrului lor solid de administrare a activității, inclusiv a cadrului de administrare a riscurilor prevăzut la articolul 74 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE. De asemenea, ghidul completează și detaliază Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității³ și Ghidul ABE privind inițierea și monitorizarea creditelor⁴ în ceea ce privește administrarea riscurilor ESG.

² Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

³ Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității în temeiul Directivei 2013/36/UE (EBA/GL/2021/05).

⁴ Ghidul ABE privind inițierea și monitorizarea creditelor (EBA/GL/2020/06).

7. Autoritățile și instituțiile competente trebuie să aplice prezentul ghid în conformitate cu nivelul de aplicare prevăzut la articolul 109 din Directiva 2013/36/UE.

Destinatari

8. Prezentul ghid se adresează autorităților competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, și instituțiilor financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care sunt, de asemenea, instituții în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013⁵.

Definiții

9. Cu excepția cazului în care se specifică altfel, termenii utilizați și definiți în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au același înțeles în prezentul ghid.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

10. Prezentul ghid se aplică altor instituții decât instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate începând cu 11 ianuarie 2026. Prezentul ghid se aplică instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate cel târziu de la 11 ianuarie 2027.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

4. Metodologia de referință pentru identificarea și măsurarea riscurilor ESG

4.1 Evaluarea semnificației

11. Ca parte a metodologiei de referință pentru identificarea și măsurarea de către instituții a riscurilor ESG care urmează să fie incluse în strategiile și procedurile lor interne, instituțiile trebuie să prevadă efectuarea regulată a unei evaluări a semnificației riscurilor ESG. Această evaluare trebuie efectuată cel puțin o dată pe an sau, în cazul instituțiilor mici și cu un grad mic de complexitate, o dată la doi ani. Cu toate acestea, instituțiile, inclusiv instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, trebuie să-și actualizeze evaluarea mai frecvent în cazul unei schimbări semnificative a mediului lor de afaceri în legătură cu factorii ESG, de exemplu noi politici publice semnificative sau schimbări semnificative ale modelului de afaceri, ale portofoliilor sau ale operațiunilor instituției.
12. Evaluarea importanței riscurilor ESG trebuie efectuată ca evaluare specifică instituției, care oferă instituției o perspectivă asupra semnificației financiare a riscurilor ESG pentru modelul său de afaceri și profilul său de risc, susținută de punerea în corespondență a factorilor ESG și a canalelor de transmitere cu categoriile tradiționale de risc financiar. Evaluarea semnificației riscurilor ESG trebuie să fie în concordanță cu alte evaluări ale semnificației efectuate de instituție, în special cele efectuate în scopul publicării riscurilor semnificative legate de durabilitate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE⁶ și cu Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei⁷, după caz, și trebuie să fie integrată în evaluarea semnificației procesului de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP).
13. Evaluarea semnificației riscurilor ESG trebuie să utilizeze o abordare bazată pe riscuri care să țină seama de probabilitatea apariției și de amploarea potențială a efectelor financiare ale riscurilor ESG pe termen scurt și mediu și pe un orizont de timp lung de cel puțin 10 ani.
14. În vederea evaluării cuprinzătoare a semnificației riscurilor ESG, instituțiile trebuie să se asigure că aria evaluării semnificației reflectă în mod suficient natura, mărimea și complexitatea activităților, a portofoliilor, a serviciilor și a produselor lor. Instituțiile trebuie să ia în considerare impactul riscurilor ESG asupra tuturor categoriilor tradiționale de risc

⁶ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁷ Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei din 31 iulie 2023 de completare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea (JO L, 2023/2772, 22.12.2023).

financiar la care sunt expuse, inclusiv riscurile de credit, de piață, de lichiditate, operaționale (inclusiv de litigiu), reputaționale, de model de afaceri și de concentrare. La stabilirea riscurilor ESG semnificative trebuie să se ia în considerare atât impactul lor asupra categoriilor de risc financiar, cât și cuantumul și/sau cotele expunerilor, ale veniturilor și ale profiturilor expuse riscurilor.

15. În ce privește evaluarea semnificației riscurilor de mediu, instituțiile trebuie să utilizeze atât informații calitative, cât și cantitative. Instituțiile trebuie să ia în considerare o gamă suficient de largă de factori de mediu care să includă cel puțin factorii legați de climă, degradarea ecosistemelor și pierderea biodiversității. Instituțiile trebuie să evalueze atât factorii determinanți ai riscurilor de tranziție, cât și factorii determinanți ai riscurilor fizice, ținând seama cel puțin de următoarele elemente:

a) pentru riscurile de tranziție:

- i. principalele sectoare economice pe care activele finanțate le sprijină sau în care contrapartea instituției își desfășoară activitățile principale;
- ii. schimbările semnificative actuale și potențiale viitoare ale politicilor publice, ale tehnologiilor și ale preferințelor pieței (de exemplu, noi reglementări de mediu sau stimulente fiscale, dezvoltarea de tehnologii inovatoare cu emisii mici de dioxid de carbon, schimbări în cererea consumatorilor sau a investitorilor);
- iii. în ceea ce privește riscurile legate de climă:
 1. expunerile față de sectoare care contribuie în mare măsură la schimbările climatice, astfel cum se specifică în considerentul 6 al Regulamentului delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei, și anume sectoarele enumerate în secțiunile A-H și în secțiunea L din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006⁸, acordând o atenție deosebită expunerilor față de entități din sectorul combustibililor fosili;
 2. gradul de aliniere sau de neconcordanță a portofoliilor cu obiectivele de reglementare relevante ale jurisdicțiilor în care își desfășoară activitatea – pentru instituții mici și cu un grad redus de complexitate și pentru alte instituții care nu sunt mari, cel puțin pe baza unei evaluări calitative la nivel înalt;

⁸ Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei din 17 iulie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele minime pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris (JO L 406, 3.12.2020, p. 17) – Regulamentul privind standardele pentru indicii de referință pentru activitățile climatice – considerentul 6: Sectoarele enumerate în secțiunile A-H și în secțiunea L din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

- b) în ceea ce privește riscurile fizice:
- i. zonele geografice în care sunt situate activele-cheie ale contrapărților (de exemplu, locurile de producție) și, în special pentru expunerile imobiliare, garanțiile reale corporale;
 - ii. nivelul de vulnerabilitate la pericolele de mediu (de exemplu, pericole legate de temperatură, vânt, apă, masă solidă) asociat cu diferite scenarii climatice și căi de tranziție sau, în cazul instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate și al altor instituții care nu sunt mari, asociat cu cel puțin un scenariu negativ.
16. Instituțiile trebuie să justifice și să documenteze, ca parte a ICAAP, evaluările importanței riscurilor ESG, și anume metodologiile și pragurile folosite, datele și factorii luați în considerare, precum și principalele rezultate și concluzii la care s-a ajuns, inclusiv concluziile privind lipsa semnificației.
17. Instituțiile trebuie să elaboreze și să aplice metode de măsurare, mecanisme de administrare a riscurilor și procese de planificare a tranziției, în conformitate cu secțiunea 4.2, secțiunea 5 și secțiunea 6, care să fie proporționale cu rezultatele evaluării semnificației și să se bazeze pe acestea. În acest scop, instituțiile trebuie să dispună de mecanisme mai extinse și mai sofisticate pentru riscurile ESG identificate ca semnificative. La rândul lor, metodologiile de măsurare a riscurilor ESG și parametrii de monitorizare a riscurilor ESG folosiți de instituții trebuie să sprijine actualizările regulate ale evaluării semnificației și să stea la baza lor. Instituțiile mai mici, cu activități mai puțin complexe, pot aplica mecanisme mai puțin extinse și mai puțin sofisticate, care trebuie să fie însă proporționale cu rezultatele evaluării semnificației riscurilor ESG.

4.2 Identificarea și măsurarea riscurilor ESG

4.2.1. Principii generale

18. Ca parte a standardelor minime de identificare și măsurare a riscurilor ESG, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să includă instrumente și metodologii de evaluare a factorilor determinanți ai riscurilor ESG și a canalelor de transmitere a acestora în diferitele categorii de risc prudential și în diferenții indicatori de risc financiar care afectează expunerile instituției, inclusiv dintr-o poziție prospectivă.
19. Pentru a asigura o identificare și o administrare corespunzătoare a riscurilor ESG, instituțiile trebuie să ia în considerare impactul potențial al acestor riscuri pe termen scurt, mediu și lung. Nivelul de granularitate și de exactitate al punctelor de date, al instrumentelor de cuantificare, al metodelor și indicatorilor folosiți de instituții trebuie să țină seama de evaluarea semnificației lor, precum și de mărimea și complexitatea lor și, în general, să fie mai mare pe termen scurt și mediu. Orizonturile de timp pe termen lung trebuie luate în

considerare cel puțin din perspectivă calitativă și trebuie să sprijine evaluările strategice și procesul de decizie.

20. În ceea ce privește riscurile de mediu, procedurile și metodologiile interne trebuie să permită instituțiilor:

- a. să cuantifice riscurile legate de climă, de exemplu prin estimarea probabilităților de materializare și a amplitudinii impactului financiar care decurge din factorii legați de climă;
- b. să înțeleagă în mod corespunzător riscurile financiare care pot rezulta din alte tipuri de riscuri de mediu, cum ar fi cele care decurg din degradarea naturii, inclusiv pierderea biodiversității și pierderea serviciilor ecosistemice, sau din nealinierea activităților la acțiunile menite să protejeze sau să restaureze natura și/sau să reducă impactul negativ asupra naturii;
- c. să stabilească indicatori-cheie de risc care să acopere cel puțin orizonturile de timp pe termen scurt și mediu, precum și sfera de aplicare a expunerilor și a portofoliilor stabilite în conformitate cu rezultatele evaluării semnificației.

21. În ceea ce privește riscurile sociale și de guvernanță, în cazul în care inițial lipsesc informații cantitative, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă metode care să înceapă prin evaluarea calitativă a impactului potențial al acestor riscuri asupra operațiunilor instituției și a riscurilor financiare cu care se confruntă instituția și trebuie să elaboreze treptat măsuri calitative și cantitative mai avansate. Instituțiile trebuie să-și consolideze treptat abordările în funcție de progresele științifice, metodologice și în materie de reglementare și de disponibilitate a datelor.

22. În ceea ce privește interacțiunile dintre diferitele categorii de riscuri de mediu, sociale și, respectiv, de guvernanță, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să asigure că fiecare categorie de risc este evaluată mai întâi ținând seama de caracteristicile sale specifice, înainte de a lua în considerare interconexiunile și interdependențele potențiale în măsurarea acestor riscuri.

4.2.2. Procese de prelucrare a datelor

23. Procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă punerea în aplicare a unor sisteme solide de administrare a informațiilor pentru a identifica, a culege, a structura și a analiza datele necesare pentru a sprijini evaluarea, administrarea și monitorizarea riscurilor ESG. Aceste sisteme trebuie implementate în întreaga instituție ca parte a guvernanței globale a datelor și a infrastructurii informatice. Instituțiile trebuie să-și revizuiască regulat practicile pentru a se asigura că sunt actualizate în funcție de evoluțiile publice (de exemplu, disponibilitatea sporită a datelor ca urmare a inițiativelor de reglementare) și ale pieței și trebuie să dispună de mecanisme de evaluare și de îmbunătățire a calității datelor.

24. Procedurile interne ale instituțiilor trebuie să asigure că instituțiile culeg și folosesc informațiile necesare pentru a evalua, a administra și a monitoriza riscurile ESG actuale și prospective la care pot fi expuse prin contrapărțile lor, urmărind să culeagă date referitoare la clienți și la active la un nivel detaliat corespunzător.
25. Procedurile interne ale instituțiilor trebuie să se bazeze atât pe datele ESG disponibile la nivel intern, cât și pe cele disponibile la nivel extern, inclusiv prin revizuirea și utilizarea regulată a informațiilor privind durabilitatea publicate de contrapărțile lor, în special în conformitate cu standardele europene de raportare privind durabilitatea elaborate în temeiul Directivei 2013/34/UE sau cu standardul de raportare voluntară pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) necotate la bursă, în conformitate cu Comunicarea privind pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor (COM (2023) 535)⁹.
26. Instituțiile trebuie să evalueze ce alte surse de date ar sprijini în mod eficace evaluarea, administrarea și monitorizarea riscurilor ESG, cum ar fi informațiile obținute prin colaborarea cu clienții și contrapărțile în contextul relațiilor de afaceri noi și existente sau datele furnizate de terți. Atunci când instituțiile utilizează serviciile furnizorilor terți pentru a obține acces la date ESG, instituțiile trebuie să se asigure că înțeleg suficient sursele, datele și metodologiile utilizate de furnizorii de date, inclusiv potențialele lor limitări.
27. În cazul în care, inițial, calitatea sau disponibilitatea datelor nu este suficientă pentru a răspunde nevoilor de administrare a riscurilor, instituțiile trebuie să evalueze aceste lacune și impactul lor potențial. Instituțiile trebuie să adopte și să documenteze măsurile de remediere, inclusiv utilizarea estimărilor sau a substituenților, de exemplu pe baza caracteristicilor de la nivel sectorial și/sau regional și, când este fezabil, prin efectuarea de ajustări pentru a ține seama de aspectele specifice contrapărții. Instituțiile trebuie să încerce să reducă utilizarea estimărilor și a substituenților în timp, pe măsură ce se îmbunătățesc disponibilitatea și calitatea datelor ESG.
28. Pentru contrapărțile care sunt întreprinderi mari, așa cum sunt definite la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, instituțiile trebuie să aibă în vedere colectarea sau obținerea următoarelor puncte de date, după caz:
- a. în ceea ce privește riscurile de mediu:
 - i. localizarea geografică a activelor-cheie (de exemplu, locurile de producție) și expunerea la pericole de mediu (de exemplu, pericole legate de temperatură, vânt, apă, masă solidă) la nivelul de granularitate necesar pentru o analiză adecvată a riscurilor fizice, precum și existența unei asigurări;
 - ii. emisiile actuale și, dacă sunt disponibile, emisiile țintite de gaze cu efect de seră (GES) din categoriile 1, 2 și 3, în valoare absolută și, după caz, ca valoare a intensității;

⁹ COM(2023)0535 – Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor.

- iii. dependența de combustibilii fosili, fie în ceea ce privește intrările de factori economici, fie în ceea ce privește baza de venituri;
 - iv. cererea și/sau consumul de energie și apă, fie în ceea ce privește intrările de factori economici, fie în ceea ce privește baza de venituri;
 - v. nivelul de eficiență energetică pentru expunerile imobiliare și capacitatea contrapărții de serviciu al datoriei;
 - vi. efectele financiare actuale și anticipate ale riscurilor și oportunităților de mediu asupra poziției financiare, a performanței financiare și a fluxurilor de numerar ale contrapărții;
 - vii. planurile strategice legate de tranziție, inclusiv planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice publicat în conformitate cu articolul 19a sau cu articolul 29a din Directiva (UE) 2022/2464, atunci când sunt disponibile;
- b. în ceea ce privește riscurile sociale și de guvernanță:
- i. alinierea la Ghidul OCDE pentru întreprinderile multinaționale, la Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și la Declarația Organizației Internaționale a Muncii cu privire la principiile și drepturile fundamentale în muncă;
 - ii. impactul negativ semnificativ asupra propriilor lucrători, a lucrătorilor din lanțul valoric, a comunităților afectate și a consumatorilor/utilizatorilor finali, inclusiv informații privind eforturile sau procesele de diligență necesară pentru a evita și a remedia un astfel de impact.
29. În cazul expunerilor față de alte tipuri de contrapărți decât întreprinderile mari, instituțiile trebuie:
- a. să stabilească punctele de date necesare pentru identificarea, măsurarea și administrarea riscurilor ESG, luând în considerare lista prevăzută la punctul 28 pentru a sprijini evaluarea respectivă;
 - b. când este necesar pentru a aborda lacunele în materie de date, să utilizeze opiniile experților, datele calitative, evaluările la nivel de portofoliu și substituenții conform punctului 27.

4.2.3. Principalele caracteristici ale metodologiilor de referință pentru identificarea și măsurarea riscurilor ESG

30. Procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă o combinație de metodologii de evaluare a riscurilor, inclusiv metodologii bazate pe expuneri, pe sectoare, pe portofolii și pe scenarii, conform punctelor 31-42. Combinarea metodologiilor trebuie concepută astfel încât să permită instituțiilor să evalueze detaliat riscurile ESG pe toate orizonturile de timp

relevante. În special, instituțiile trebuie cel puțin să folosească metode bazate pe expuneri pentru a obține o imagine pe termen scurt a modului în care riscurile ESG afectează profilul de risc și rentabilitatea contrapărților lor, să folosească metode bazate pe sectoare, pe portofolii și pe scenarii pentru a sprijini procesul de planificare pe termen mediu și definirea limitelor de risc și a apetitului pentru risc în vederea orientării instituției către obiectivele sale strategice și să evalueze, prin metode bazate pe scenarii, sensibilitățile lor la riscurile ESG în diferite orizonturi de timp, inclusiv pe termen lung.

a. Metode bazate pe expuneri

31. La nivelul expunerilor, în conformitate cu dispozițiile de la punctele 126 și 146 din Ghidul ABE privind inițierea și monitorizarea creditelor, instituțiile trebuie să aibă proceduri interne pentru a evalua expunerea activităților și a activelor-cheie ale contrapărților lor la factorii ESG, în special la factorii de mediu, precum și impactul schimbărilor climatice și caracterul adecvat al măsurilor de atenuare. În acest scop, instituțiile trebuie să se asigure că factorii ESG, în special factorii de mediu, sunt reflectați corespunzător în procedurile lor interne de clasificare în funcție de risc, sunt luați în considerare în evaluarea globală a riscului de nerambursare al unui debitor și, în cazul în care acest lucru este justificat de semnificația lor, sunt integrați în indicatorii de risc, în modelele interne de evaluare a bonității sau de rating, precum și în evaluarea garanțiilor reale.
32. În ceea ce privește evaluarea riscurilor de mediu la nivel de expunere, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să includă un set de factori de risc și criterii care să cuprindă atât factorii determinanți ai riscurilor fizice, cât și factorii determinanți ai riscurilor de tranziție. În cazul instituțiilor mari, aceasta include, după caz, cel puțin următoarele:
 - a) gradul de vulnerabilitate la pericolele de mediu, ținând seama de localizarea geografică a activelor-cheie ale contrapărților și garanțiilor sau a garanțiilor reale corporale care garantează expunerile, luând în considerare atât expunerile bilanțiere, cât și cele extrabilanțiere;
 - b) gradul de vulnerabilitate la riscurile de tranziție, ținând seama de evoluțiile tehnologice relevante, de impactul reglementărilor de mediu aplicabile sau viitoare care afectează sectorul de activitate al contrapărții, de emisiile de GES actuale și, dacă este cazul, de emisiile de GES țintite în valoare absolută și, după caz, ca valoare a intensității ale contrapărții, de impactul evoluției preferințelor pieței și de nivelul de eficiență energetică în cazul expunerilor imobiliare rezidențiale sau comerciale, împreună cu capacitatea contrapărților de serviciu al datoriei;
 - c) expunerea modelului de afaceri și/sau a lanțului de aprovizionare al contrapărții la perturbări critice cauzate de factori de mediu, cum ar fi impactul declinului biodiversității, al deficitului de apă sau al poluării;

- d) expunerea contrapărții la riscurile reputaționale și de litigiu, luând în considerare litigiile încheiate, pendinte sau iminente legate de aspecte de mediu;
 - e) scadența (planificată) sau structura temporală a expunerii sau a activului;
 - f) factori de diminuare a riscurilor, cum ar fi asigurarea privată sau publică, de exemplu pe baza sistemelor naționale aplicabile în caz de catastrofă sau a unor cadre similare, și capacitatea contrapărții de a asigura reziliența la riscurile de tranziție și la riscurile fizice, inclusiv printr-o planificare prospectivă a tranziției.
33. În cazul în care datele necesare pentru evaluarea anumitor criterii nu sunt încă disponibile, cum ar fi în cazul contrapărților corporative mai mici, instituțiile trebuie să urmeze etapele descrise la punctele 26, 27 și 29.
34. În ceea ce privește evaluarea riscurilor sociale și de guvernanță la nivel de expunere, instituțiile trebuie să pună în aplicare procese de diligență necesară în vederea evaluării impactului financiar care decurge din factorii sociali și de guvernanță și a vulnerabilității modelului de afaceri al contrapărților la factorii sociali și de guvernanță, ținând seama de aderarea de către contrapărțile corporative la standardele sociale și de guvernanță, cum ar fi cele menționate la punctul 28 litera (b) punctul (i), de expunerea contrapărții la riscul de litigiu determinat de aspecte sociale sau de guvernanță, precum și de legislația aplicabilă în jurisdicția în care contrapartea își desfășoară activitatea.
- b. Metode bazate pe sectoare și pe portofolii și metode de aliniere a portofoliului**
35. Procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă metodologii bazate pe sectoare și pe portofolii, în special hărți termice care să evidențieze riscurile ESG ale (sub)sectoarelor economice individuale într-un grafic sau un sistem de scalare, astfel cum se menționează la punctele 127 și 149 din Ghidul ABE privind inițierea și monitorizarea creditelor. Metodologiile instituțiilor trebuie să permită punerea în corespondență a portofoliilor lor în funcție de factorii de risc ESG și să identifice orice concentrare către unul sau mai multe tipuri de riscuri ESG.
36. În ceea ce privește factorii ESG care nu au legătură cu clima, instituțiile mari trebuie să dezvolte:
- a) metode de identificare a sectoarelor care depind în mare măsură de serviciile ecosistemice sau care au un impact semnificativ asupra acestora, precum și instrumente de măsurare a impactului financiar al degradării naturii și acțiuni menite să protejeze și să restaureze natura și/sau să reducă impactul negativ asupra naturii;
 - b) abordări pentru măsurarea impactului pozitiv sau negativ al portofoliilor lor asupra realizării obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU și pentru evaluarea potențialelor riscuri financiare conexe.

37. În ceea ce privește riscurile legate de climă, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă utilizarea a cel puțin unei metodologii de aliniere a portofoliului pentru a evalua la nivel sectorial gradul de aliniere a portofoliilor instituției la traiectoriile și/sau scenariile de referință legate de climă. Instituțiile trebuie, de asemenea, să ia în considerare evaluarea alinierii la nivel de contraparte, de exemplu comparând intensitatea emisiilor de GES ale unei anumite contrapărți cu o valoare de referință sectorială aplicabilă.
38. În sensul punctului 37, instituțiile trebuie să utilizeze scenarii bazate pe date științifice, relevante pentru sectoarele de activitate economică și localizarea geografică a expunerilor lor, actualizate și provenind de la organizații naționale, ale UE sau internaționale, cum ar fi agențiile naționale de mediu, Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene, Agenția Internațională a Energiei, Rețeaua pentru ecologizarea sistemului financiar, Grupul interguvernamental privind schimbările climatice. Traiectoriile sectoriale de decarbonizare trebuie să fie în concordanță cu obiectivul de politică aplicabil, cum ar fi obiectivul UE de a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050 și de a reduce emisiile cu 55 % până în 2030 comparativ cu nivelul din 1990, sau cu orice obiectiv național, după caz.
39. În sensul punctului 37, instituțiile trebuie să stabilească domeniul de aplicare adecvat al evaluărilor de aliniere a portofoliului și gradul de sofisticare a metodologiilor folosite pe baza caracteristicilor portofoliilor lor, a rezultatelor evaluării semnificației, precum și a mărimii și complexității lor. Instituțiile mari ale căror titluri de valoare sunt tranzacționate pe o piață reglementată din Uniune trebuie să țină seama de lista sectoarelor inclusă în formularul 3 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2453 al Comisiei¹⁰. Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și alte instituții care nu sunt mari pot utiliza eșantioane reprezentative de expuneri din portofoliile lor pentru a efectua evaluări ale alinierii portofoliului.
40. Instituțiile trebuie să-și justifice și să-și documenteze opțiunile metodologice, inclusiv alegerea scenariului (scenariilor) și a anului de bază, selectarea sectoarelor și, în cazul instituțiilor mici și cu grad redus de complexitate, identificarea unui eșantion reprezentativ de expuneri, precum și orice schimbare metodologică semnificativă în timp. Când lipsesc datele necesare pentru a măsura alinierea, instituțiile trebuie să urmeze etapele prevăzute la punctele 26, 27 și 29.
41. Instituțiile trebuie să ia în considerare informațiile obținute din metodologiile de aliniere a portofoliilor la schimbările climatice pentru:
- a. a evalua și a monitoriza riscurile de tranziție legate de climă care decurg din nealinierea contrapărților și/sau a portofoliilor la obiectivele și parcursurile de reglementare ale UE, ale statelor membre sau ale țărilor terțe în concordanță cu obiectivele climatice aplicabile și cu riscurile financiare potențiale aferente;

¹⁰ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2453 al Comisiei din 30 noiembrie 2022 de modificare a standardelor tehnice de punere în aplicare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/637 în ceea ce privește publicarea informațiilor privind riscurile de mediu, sociale și de guvernanță (JO L 324, 19.12.2022, p. 1).

- b. a-și fundamenta procesul decizional cu privire la formularea și punerea în aplicare a apetitului pentru risc, a strategiei de afaceri și a planificării tranziției, inclusiv în ceea ce privește prioritizarea colaborării cu anumite contrapărți.

c. Metode bazate pe scenarii

- 42. Pe lângă metodele bazate pe expuneri, pe sectoare, pe portofolii și pe alinierea portofoliilor, procedurile interne ale instituțiilor trebuie să prevadă utilizarea unor analize bazate pe scenarii pentru a le testa reziliența la riscurile ESG, începând cu riscurile legate de climă, în diferite scenarii¹¹.

¹¹ Litera (d) din mandatul inclus la articolul 87a alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE va fi abordată prin elaborarea unui ghid complementar al ABE privind analiza scenariilor pentru a testa reziliența instituțiilor la factorii de mediu, sociali și de guvernare.

5. Standarde minime și metodologia de referință pentru administrarea și monitorizarea riscurilor ESG

5.1 Principii de administrare a riscurilor ESG

43. În scopul integrării riscurilor ESG în cadrul de administrare a riscurilor la nivelul întregii instituții în conformitate cu punctul 152 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, instituțiile trebuie să ia în considerare rolul riscurilor ESG ca potențiali factori determinanți ai tuturor categoriilor tradiționale de riscuri financiare, inclusiv riscurile de credit, de piață, operaționale (inclusiv de litigiu), reputaționale, de lichiditate, de model de afaceri și de concentrare.
44. Instituțiile trebuie să integreze riscurile ESG în sistemele și procesele lor obișnuite de administrare a riscurilor, asigurând coerența cu strategiile lor generale de activitate și de risc, inclusiv cu planurile în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se specifică în secțiunea 6. Instituțiile trebuie să se asigure că au o abordare pe deplin integrată în care riscurile ESG sunt reflectate și luate în considerare în mod corespunzător ca parte a strategiilor, politicilor și limitelor de administrare a riscurilor. În cazul în care instituțiile dispun de mecanisme specifice pentru riscurile ESG, acestea trebuie să se asigure că acest lucru se reflectă în cadrul obișnuit de administrare a riscurilor și este integrat în acesta.
45. Instituțiile trebuie să elaboreze o abordare robustă și solidă în ceea ce privește administrarea și atenuarea riscurilor ESG pe termen scurt și mediu și pe un orizont de timp lung de cel puțin 10 ani, ținând seama de principiile prezentate la punctul 19.
46. Instituțiile trebuie să determine combinația de instrumente de administrare și atenuare a riscurilor care ar contribui cel mai bine la atingerea acestui obiectiv, luând în considerare o serie de instrumente, inclusiv următoarele:
 - a) colaborarea cu contrapărțile în vederea unei mai bune înțelegeri a profilului de risc al contrapărții și a asigurării coerenței cu apetitul pentru risc și cu obiectivele strategice ale instituției, în special prin:
 - i. stabilirea sferei contrapărților cu care să colaboreze, ținând seama de rezultatele evaluării semnificației și ale procesului de măsurare a riscurilor;

- ii. stabilirea unui dialog cu contrapărțile respective pentru a-și revizui reziliența la riscurile ESG, ținând seama de legislația sectorială care afectează contrapărțile respective și de orice plan de tranziție pe care acestea l-au elaborat;
 - iii. dacă este relevant și posibil, furnizarea de informații relevante și de consiliere clienților cu privire la evaluarea sau atenuarea riscurilor ESG la care sunt expuși; și
 - iv. luarea în considerare a unei serii de acțiuni specifice contrapărții, cum ar fi ajustarea ofertei de produse, acordul cu privire la un plan și la măsurile de remediere pentru a sprijini eforturile de tranziție și o reziliență sporită a contrapărții sau, în ultimă instanță, încetarea relației atunci când continuarea este considerată incompatibilă cu planificarea și apetitul pentru risc al instituției.
- b) ajustarea condițiilor financiare (de exemplu, inclusiv a garanțiilor convenite prin contract și a măsurilor corective), a condițiilor (de exemplu, scadența) și/sau a prețurilor pe baza criteriilor relevante pentru riscurile ESG și a strategiei de risc și a politicii de capital intern ale instituției;
 - c) luarea în considerare a riscurilor ESG atunci când se elaborează politici sectoriale și când se stabilesc limite de risc globale, regionale și sectoriale, limite de expunere și strategii de reducere a gradului de îndatorare;
 - d) diversificarea portofoliilor de creditare și de investiții pe baza unor criterii relevante pentru riscurile ESG, de exemplu în ceea ce privește sectoarele economice sau zonele geografice;
 - e) alte instrumente de administrare a riscurilor considerate adecvate potrivit apetitului pentru risc al instituției, de exemplu o posibilă realocare a finanțării între sectoare și în interiorul lor către expuneri mai reziliente la riscurile ESG.

5.2 Strategii și modele de afaceri

47. Instituțiile trebuie să țină seama de riscurile ESG când elaborează și pun în aplicare strategiile lor generale de afaceri și de risc, care trebuie să includă cel puțin:

- a) înțelegerea și evaluarea mediului de afaceri în care își desfășoară activitatea și a modului în care sunt expuse schimbărilor structurale din economie, din sistemul financiar și din peisajul concurențial pe termen scurt, mediu și lung, ca urmare a factorilor ESG;
- b) înțelegerea și evaluarea modului în care riscurile ESG, în special factorii determinanți ai riscurilor de mediu, inclusiv riscurile de tranziție și riscurile fizice, pot avea un

impact negativ asupra viabilității modelului lor de afaceri și asupra sustenabilității strategiei lor de afaceri, inclusiv asupra profitabilității și a surselor de venituri, pe termen scurt, mediu și lung;

- c) luarea în considerare a modului în care aceste riscuri ESG, în special factorii determinanți ai riscurilor de mediu, inclusiv riscurile de tranziție și riscurile fizice, le pot afecta capacitatea de a-și atinge obiectivele strategice și de a-și menține apetitul pentru risc;
 - d) elaborarea, punerea în aplicare și monitorizarea planurilor și a obiectivelor stabilite în secțiunea 6.
48. În sensul punctului 47 și în vederea asigurării unor strategii suficient de bine fundamentate, instituțiile trebuie să ia în considerare informațiile obținute dintr-o combinație de metode de evaluare prospectivă a riscurilor, și anume:
- a) metodologiile de aliniere a portofoliului, așa cum sunt descrise în secțiunea 4.2;
 - b) analizele scenariilor de risc pentru mediu, ținând seama de mediul (mediile) de afaceri (potențial sau potențiale) în care ar putea funcționa pe termen scurt, mediu și lung, inclusiv pe un orizont de timp de cel puțin 10 ani;
 - c) simulările de criză din perspectiva climei sau a mediului efectuate de instituție.
49. Instituțiile trebuie să aibă o înțelegere cuprinzătoare a modelului lor de afaceri, a obiectivelor strategice și a strategiei lor de risc din perspectiva riscurilor ESG și trebuie să se asigure că cadrul de administrare, procesul de planificare a tranziției și cadrul lor de administrare a riscurilor, inclusiv apetitul pentru risc, sunt adecvate pentru punerea lor în aplicare.

5.3 Apetitul pentru risc

50. Instituțiile trebuie să se asigure că apetitul lor la risc definește și abordează în mod clar riscurile ESG care fac parte din inventarul lor de risc în urma evaluării semnificației. Apetitul pentru risc trebuie să specifice nivelul și tipurile de riscuri ESG pe care instituțiile sunt dispuse să și le asume în portofoliul lor, inclusiv în ceea ce privește obiectivele de concentrare și diversificare ale portofoliului. Integrarea riscurilor ESG în apetitul pentru risc trebuie să fie în concordanță cu obiectivele și angajamentele strategice ale instituției și cu planurile și țintele specificate în secțiunea 6.
51. Apetitul pentru risc trebuie pus în aplicare cu sprijinul indicatorilor-cheie de risc legați de ESG, inclusiv, de exemplu, cu potențiale limite, praguri sau excluderi. Pentru a stabili indicatorii-cheie de risc relevanți și adecvați, instituțiile trebuie să ia în considerare rezultatele evaluării semnificației și caracteristicile specifice ale modelului lor de afaceri, ținând seama de liniile de activitate, de activitățile, de produsele și de expunerile relevante față de sectoare economice și zone geografice, inclusiv jurisdicții și zone geografice mai granulare. Instituțiile trebuie să ia

în considerare indicatorii enumerați în secțiunea 5.7 atunci când stabilesc indicatorii-cheie de risc pe care trebuie să-i utilizeze în cadrul lor privind apetitul pentru risc.

52. Instituțiile trebuie să se asigure că toate entitățile relevante la nivel de grup, liniile de activitate și unitățile care suportă riscul înțeleg și pun în aplicare în mod corespunzător apetitul pentru risc al instituției în ceea ce privește riscurile ESG. În special în instituțiile mari, limitele de risc trebuie stabilite la diferite niveluri în cadrul instituției, asigurând coerența cu apetitul general pentru risc, și trebuie să ancoreze considerațiile privind riscurile ESG în legătură cu produsele sau instrumentele financiare emise, inițiate sau deținute de instituție, segmentele de clienți, tipul de garanții reale și instrumentele de diminuare a riscurilor.
53. Apetitul pentru risc al instituției și indicatorii-cheie de risc asociați trebuie să facă obiectul unor procese de monitorizare și escaladare, așa cum se prevede la punctul 80.

5.4 Cultura, capacitățile și controalele de la nivel intern

54. Instituțiile trebuie să-și dezvolte în permanență capacitățile de identificare, evaluare, monitorizare, administrare și atenuare a riscurilor ESG, după caz. Instituțiile trebuie să se asigure, ca parte a politicii lor de formare, că organul lor de conducere și personalul lor beneficiază de o instruire adecvată pentru a înțelege implicațiile factorilor ESG și ale riscurilor ESG în vederea îndeplinirii eficace a responsabilităților lor. Politicile și procedurile privind activitățile de formare trebuie să fie actualizate și să țină seama de evoluțiile științifice și în materie de reglementare; procedura pentru administratori trebuie să țină seama de faptul că cunoștințele privind factorii ESG și riscurile ESG sunt relevante pentru evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții cheie, conform Ghidului comun al ABE și ESMA privind evaluarea adecvării¹².
55. O cultură solidă și consecventă a riscului care ține seama de riscurile ESG implementată în cadrul instituției în conformitate cu titlul IV din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității¹³ trebuie să includă o comunicare clară din partea organului de conducere (cultura stabilită de la nivel de conducere) și măsuri adecvate pentru a promova cunoașterea factorilor ESG și a riscurilor ESG în întreaga instituție, precum și sensibilizarea cu privire la obiectivele și angajamentele strategice ale instituției privind ESG.
56. În sensul titlului V din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității¹⁴, instituțiile trebuie să includă riscurile ESG în cadrele lor de control intern la nivelul celor trei linii de apărare. Cadrul de control intern trebuie să includă definirea și atribuirea clară a responsabilităților în materie de riscuri ESG și a liniilor de raportare.

¹² Ghid comun ESMA și ABE privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții cheie în conformitate cu Directiva 2013/36/UE și Directiva 2014/65/UE (EBA/GL/2021/06).

¹³ Titlul IV – Cultura privind riscul și conduita profesională

¹⁴ Titlul V – Cadrul și mecanismele de control intern

57. Prima linie de apărare trebuie să fie responsabilă de efectuarea de evaluări ale riscurilor ESG, ținând seama de considerații privind pragul de semnificație și proporționalitatea, în cursul integrării clientului, al cererii de credit, al revizuirii creditului și, după caz, al proceselor de investiții, precum și în monitorizarea și colaborarea continuă cu clienții existenți. Personalul din prima linie de apărare trebuie să aibă o înțelegere adecvată și cunoștințe adecvate pentru a putea identifica potențialele riscuri ESG.
58. Ca parte a activităților din cadrul celei de-a doua linii de apărare:
- a) funcția de administrare a riscului trebuie să fie responsabilă de efectuarea evaluării și monitorizării riscurilor ESG independent de prima linie de apărare, inclusiv prin asigurarea respectării limitelor de risc, prin punerea sub semnul întrebării și, dacă este necesar, prin contestarea evaluării inițiale efectuate de responsabilii cu relațiile de afaceri;
 - b) funcția de conformitate trebuie să supravegheze modul în care prima linie de apărare asigură respectarea cerințelor juridice și a politicilor interne aplicabile privind riscurile ESG și trebuie să consilieze organul de conducere și alte categorii relevante de personal cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a asigura această conformitate. În plus, în ceea ce privește afirmațiile privind sustenabilitatea și/sau angajamentele asumate de instituție, aceasta trebuie să ofere consiliere cu privire la riscurile reputaționale și de conduită asociate punerii sau nepunerii în aplicare a acestor afirmații și/sau angajamente;
 - c) funcția de conformitate și funcția de administrare a riscului trebuie consultate pentru aprobarea noilor produse cu caracteristici ESG sau pentru schimbări semnificative ale produselor existente în vederea integrării aspectelor ESG.
59. Ca a treia linie de apărare, funcția de audit intern (FAI) trebuie să ofere o examinare independentă și o asigurare obiectivă a calității și eficacității cadrului și sistemelor de control intern general în ceea ce privește riscurile ESG, inclusiv a primei și celei de-a doua linii de apărare și a cadrului de guvernare a riscurilor ESG.

5.5 Procesul de evaluare a adecvării capitalului intern și procesul de evaluare a adecvării lichidității interne

60. Instituțiile trebuie să includă riscurile ESG semnificative și impactul lor asupra categoriilor de risc financiar în ICAAP pentru a evalua și a menține în permanență cuantumul, tipurile și distribuția capitalului intern pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor ESG, ținând seama de proiecțiile pe termen scurt, mediu și lung.
61. Atunci când instituțiile iau în considerare orizonturi de timp mai lungi pentru acoperirea riscurilor ESG, aceste orizonturi de timp trebuie folosite ca sursă de informații pentru a asigura o înțelegere suficientă a implicațiilor potențiale ale riscurilor ESG pentru planificarea

capitalului în orizonturile de timp periodice ale ICAAP. Orizonturile de timp avute în vedere pentru determinarea capitalului intern adecvat pentru a acoperi riscurile ESG trebuie să fie în concordanță cu orizonturile de timp utilizate ca parte a ICAAP globale ale instituțiilor. ICAAP trebuie să fie suficient de prospectiv și, în cazul în care o instituție evaluează că riscurile nu trebuie acoperite de capital, ci atenuate prin alte instrumente sau acțiuni, acest lucru trebuie explicat.

62. Instituțiile trebuie să utilizeze informațiile obținute din metodologiile lor de evaluare a riscurilor, inclusiv cele menționate în secțiunea 4.2, pentru a identifica și a măsura nevoile de capital intern pentru expunerile sau portofoliile evaluate ca fiind mai vulnerabile la riscurile ESG, ținând seama de nivelurile diferite de disponibilitate și maturitate ale metodologiilor de cuantificare a riscurilor de mediu în comparație cu riscurile sociale și de guvernare.
63. În ceea ce privește riscurile de mediu, instituțiile trebuie să includă în ICAAP o imagine prospectivă asupra adecvării capitalului lor într-un scenariu negativ care să includă elemente specifice de risc de mediu. În plus, instituțiile trebuie să specifice orice schimbare în planul de afaceri al instituției sau alte măsuri derivate din simulările de criză pentru riscurile climatice sau de mediu și/sau simulările de criză în sens invers, conform punctului 90 din Ghidul ABE privind simulările de criză¹⁵.
64. Instituțiile trebuie să includă riscurile de mediu semnificative și impactul lor asupra lichidității în procesul lor de evaluare a adecvării lichidității interne (ILAAP) pe orizonturi de timp adecvate care intră în sfera ILAAP.
65. Instituțiile trebuie să includă în cadrele lor ICAAP și ILAAP o descriere a apetitului pentru risc, a pragurilor și a limitelor stabilite pentru riscurile ESG semnificative și, respectiv, pentru riscurile de mediu semnificative și impactul lor asupra solvabilității sau lichidității lor, precum și procesul aplicat pentru menținerea acestor praguri și limite la zi. Instituțiile trebuie să furnizeze suficiente informații contextuale pentru a înțelege analiza lor privind implicațiile în materie de capital și de lichiditate ale riscurilor ESG și, respectiv, de mediu, inclusiv prin furnizarea de clarificări cu privire la metodologiile folosite și la ipotezele subiacente.
66. Când integrează riscurile ESG în ICAAP și riscurile de mediu în ILAAP, complexitatea proceselor și gradul de sofisticare a metodologiilor utilizate de instituții trebuie să țină seama de mărimea și complexitatea lor, precum și de rezultatele evaluării semnificației.

5.6 Politici și proceduri pentru categoriile de risc financiar

67. Instituțiile trebuie să înțeleagă și să administreze impactul actual și potențial viitor al riscurilor ESG asupra expunerilor lor la riscul de credit, asupra evaluării pozițiilor lor supuse riscului de piață, în special în scopul evaluării prudente, asupra profilului de risc de lichiditate și asupra

¹⁵ Ghidul ABE privind simulările de criză ale instituțiilor (EBA/GL/2018/04).

rezervelor lor de lichiditate, asupra riscurilor lor operaționale (inclusiv de litigiu) și asupra riscurilor reputaționale, inclusiv prin analize prospective.

5.6.1. Riscul de credit

68. În scopul integrării riscurilor ESG în politicile și procedurile privind riscul de credit, așa cum se prevede la punctul 56 din Ghidul ABE privind inițierea și monitorizarea creditelor, instituțiile trebuie să se asigure că politicile lor sectoriale de creditare, care reflectă riscurile ESG, sunt transpuse în cascadă în criterii de inițiere clare, disponibile personalului din liniile de activitate și factorilor de decizie în materie de credite, și trebuie să se asigure că riscurile ESG sunt integrate în cadrul de monitorizare a riscului de credit.
69. În ceea ce privește riscurile de mediu, instituțiile trebuie să includă în politicile și procedurile lor o combinație de aspecte calitative și cantitative. Pe baza evaluării semnificației și a apetitului pentru risc, instituțiile trebuie să stabilească indicatori cantitativi ai riscului de credit care să acopere cele mai importante segmente de clienți, tipurile de garanții reale și instrumentele de diminuare a riscurilor.

5.6.2. Riscul de piață

70. În ceea ce privește riscul de piață, instituțiile trebuie să analizeze modul în care riscurile ESG ar putea afecta valoarea instrumentelor financiare din portofoliul lor, să evalueze riscul potențial de pierderi în portofoliul lor și volatilitatea crescută a valorii portofoliului lor și să instituie procese eficiente pentru a controla sau a atenua impacturile asociate ca parte a cadrului lor de administrare a riscurilor de piață, inclusiv, dacă este necesar, prin revizuirea apetitului la risc în portofoliul de tranzacționare și prin stabilirea unor limite interne pentru poziții sau pentru expuneri ale clienților.

5.6.3. Riscul de lichiditate și de finanțare

71. În ceea ce privește riscul de lichiditate și de finanțare, instituțiile trebuie să analizeze cel puțin modul în care riscurile ESG ar putea afecta ieșirile nete de numerar (de exemplu, creșterea tragerilor din liniile de credit) sau valoarea activelor care constituie rezervele lor de lichidități și, după caz, trebuie să integreze aceste efecte în calibrarea rezervelor lor de lichiditate sau a cadrului lor de administrare a riscului de lichiditate.
72. În plus, în ceea ce privește riscurile de mediu, instituțiile trebuie să analizeze modul în care aceste riscuri ar putea afecta disponibilitatea și/sau stabilitatea surselor lor de finanțare și să le ia în considerare în administrarea riscului de finanțare. În acest scop, instituțiile trebuie să ia în considerare orizonturi de timp diferite și condiții atât normale, cât și nefavorabile, care să reflecte, printre altele, impactul potențial al riscurilor de mediu asupra riscurilor reputaționale, o situație de acces îngreunat sau mai costisitor la finanțarea de pe piață și/sau de retragere accelerată a depozitelor.

5.6.4. Riscul operațional și riscul reputațional

73. În ceea ce privește riscul operațional, instituțiile trebuie să ia în considerare cum ar putea afecta riscurile ESG diferitele tipuri de evenimente de risc operațional legate de reglementări menționate la articolul 324 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și capacitatea lor de a continua să furnizeze operațiuni critice și trebuie să includă riscurile ESG semnificative în cadrul lor de administrare a riscurilor operaționale.
74. În ceea ce privește riscurile de mediu, instituțiile trebuie:
- a) să identifice și să eticheteze pierderile legate de riscurile de mediu în registrele lor de pierderi operaționale, în conformitate cu taxonomia riscurilor și cu metodologia de clasificare a evenimentelor de pierdere stabilite de standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisie în temeiul articolului 317 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - b) să dezvolte procese de evaluare și administrare a probabilității și a impactului riscurilor de litigii legate de mediu;
 - c) să utilizeze analiza scenariilor pentru a stabili modul în care factorii de risc fizic pot avea un impact asupra continuității activității lor; și
 - d) să țină seama de riscurile de mediu semnificative când elaborează planuri de continuitate a activității.
75. În ceea ce privește riscurile reputaționale, instituțiile trebuie să ia în considerare și să administreze impactul riscurilor ESG asupra reputației lor, inclusiv prin luarea în considerare a riscurilor potențiale asociate creditării întreprinderilor și investițiilor în acestea, care pot fi predispuse la controverse legate de ESG, cum ar fi încălcări ale drepturilor sociale sau ale omului. Instituțiile trebuie, de asemenea, să ia în considerare, după caz, riscurile reputaționale asociate cu neîndeplinirea angajamentelor lor în materie de sustenabilitate sau a planurilor lor de tranziție sau cu lipsa (percepută) de credibilitate a acestor angajamente și planuri.
76. Ca parte a administrării riscurilor de conduită, de litigii și reputaționale, instituțiile trebuie să dispună de procese solide de identificare, prevenire și administrare a riscurilor care rezultă din dezinformarea ecologică sau din practicile de dezinformare ecologică percepute, ținând seama de principiile la nivel înalt ale AES prevăzute în secțiunea 2.1 din Raportul final al ABE privind monitorizarea și supravegherea dezinformării ecologice¹⁶. În acest scop, instituțiile trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că comunicarea legată de sustenabilitate este corectă, clară și nu induce în eroare și că afirmațiile privind sustenabilitatea sunt exacte, justificate, actualizate, oferă o reprezentare echitabilă a profilului general al instituției sau a profilului produsului și sunt prezentate într-un mod ușor de înțeles. Acest lucru trebuie realizat atât la nivelul instituției (de exemplu, în ceea ce privește

¹⁶ Raportul final al ABE privind monitorizarea și supravegherea dezinformării ecologice (EBA/REP/2024/09).

angajamentele în materie de sustenabilitate, inclusiv obiectivele prospective), cât și la nivelul produsului sau al activității (de exemplu, în ceea ce privește produsele și activitățile comercializate ca fiind sustenabile), inclusiv prin monitorizarea evoluțiilor juridice, a practicilor de piață și a controverselor legate de presupusele practici de dezinformare ecologică.

5.6.5. Riscul de concentrare

77. În ceea ce privește riscul de concentrare, instituțiile trebuie să ia în considerare și să administreze riscurile prezentate de concentrările expunerilor sau ale garanțiilor reale în contrapărți unice, contrapărți interdependente sau în anumite domenii, sectoare economice sau regiuni geografice care pot prezenta un grad mai mare de vulnerabilitate la riscuri ESG. Pentru a identifica riscurile de concentrare legate de ESG, instituțiile trebuie să ia în considerare mărimea și/sau ponderile expunerilor lor care ar putea fi afectate de riscuri ESG în raport cu expunerile totale și ca proporție din fondurile proprii de nivel 1. Instituțiile trebuie să ia în considerare mai mulți factori ESG, printre care emisiile de GES, caracteristicile sectoriale, vulnerabilitatea zonelor geografice la riscuri fizice și deficiențele sociale sau de guvernare sau controversele identificate în jurisdicțiile în care sunt situate expuneri sau garanții reale, precum și disponibilitatea factorilor de diminuare a riscurilor. Instituțiile trebuie să evalueze dacă și cum agravează riscul de concentrare legat de ESG vulnerabilitatea financiară anterioară a expunerilor.

5.7 Monitorizare

78. Instituțiile trebuie să monitorizeze riscurile ESG prin cadre de raportare internă eficace care să furnizeze informații și date agregate adecvate personalului de conducere de nivel superior și organului de conducere, de exemplu integrând riscurile ESG în rapoartele regulate de risc sau sub formă de tablouri de bord care conțin indicatori care sprijină o supraveghere eficace.
79. Instituțiile trebuie să monitorizeze riscurile ESG în mod continuu și să se asigure că mențin o viziune la nivel de instituție, care să acopere în mod adecvat natura, mărimea și complexitatea activităților lor, precum și, pentru cele mai importante portofolii stabilite pe baza evaluării semnificației, o imagine de portofoliu asupra vulnerabilității lor la riscurile ESG. În plus, instituțiile trebuie să pună în aplicare monitorizarea granulară și frecventă a contrapărților, a expunerilor și a portofoliilor evaluate ca fiind expuse semnificativ la riscuri ESG, și anume prin încorporarea considerațiilor privind riscurile ESG în procesul de monitorizare a riscului de credit al contrapărților de retail și în evaluările periodice ale creditului pentru contrapărțile mijlocii și mari și/sau mărinde frecvența și granularitatea acestor evaluări din cauza riscurilor ESG.
80. Instituțiile trebuie să stabilească indicatori și praguri de alertă timpurie și trebuie să dispună de proceduri pentru escaladarea alertelor, a abaterilor și a încălcărilor și pentru luarea de măsuri corective și/sau de atenuare în caz de depășire a limitelor, inclusiv prin adaptări ale strategiei de afaceri și ale instrumentelor de administrare a riscurilor.

81. Instituțiile trebuie să monitorizeze o serie de criterii și indicatori de riscuri ESG retrospectivi și prospectivi. Instituțiile mari trebuie să monitorizeze cel puțin următorii indicatori:

- a) cuantumul și ponderea expunerilor și veniturilor (dobânzi, taxe și comisioane) care decurg din relațiile de afaceri cu contrapărțile care își desfășoară activitatea în sectoare care contribuie în mare măsură la schimbările climatice, în conformitate cu considerentul 6 al Regulamentului delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei, și anume sectoarele enumerate în secțiunile A-H și în secțiunea L din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

Instituțiile trebuie să utilizeze o diferențiere sectorială cât mai detaliată. În special, gradul de granularitate trebuie să permită instituțiilor să monitorizeze cuantumul și ponderea expunerilor și a veniturilor care decurg din relațiile cu anumite contrapărți, cum ar fi entitățile din sectorul combustibililor fosili și/sau întreprinderile excluse din indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris¹⁷;

- b) indicatori de aliniere a portofoliului care arată, la nivel sectorial, măsura în care expunerile și capacitățile de producție operate de clienți sunt sau se preconizează că vor fi aliniate (corect sau greșit) la o traiectorie coerentă cu obiectivul juridic și de reglementare aplicabil în materie de climă, cum ar fi atingerea unui nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050, pe baza indicatorilor de aliniere relevanți pentru sectoarele selectate și utilizând metodele descrise în secțiunea 4.2.3 litera (b).

Instituțiile trebuie să completeze acești indicatori cu informații referitoare la evaluarea impactului potențial al riscului financiar care rezultă din alinieri greșite;

- c) emisiile de GES finanțate, defalcate pe emisii din categoriile 1, 2 și 3, în valoare absolută și, după caz, intensitate în raport cu unitățile de producție sau veniturile, defalcate pe sectoare, folosind o diferențiere sectorială cât mai detaliată și cel puțin pentru sectoarele selectate determinate pe baza evaluării importanței semnificative.

Instituțiile trebuie să completeze acești indicatori cu informații și criterii calitative sau cantitative care să sprijine interpretarea evoluției lor în timp, inclusiv, de exemplu, o creștere temporară ca urmare a furnizării de finanțare pentru tranziție contrapărților care folosesc intens GES și care să identifice factorii determinanți care stau la baza schimbării emisiilor.

Printre exemplele de metodologii sau baze de date care pot sprijini instituțiile la calcularea acestor indicatori se numără Standardul global de contabilizare și raportare a GES pentru industria financiară, elaborat de Partnership for Carbon Accounting Financials (Parteneriatul pentru elementele financiare ale contabilității carbonului), și Proiectul de informare privind emisiile de carbon;

¹⁷ În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) literele (d)-(g) și cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul privind standardele de referință în domeniul climei.

- d) nivelul progreselor înregistrate în punerea în aplicare a principalelor strategii de finanțare stabilite de instituție pentru a asigura reziliența sa la riscurile ESG și pregătirea pentru tranziția la o economie mai durabilă, de exemplu prin monitorizarea fluxurilor financiare către active financiare sau contrapărți care au un set comun de caracteristici relevante pentru țintele instituției sau pentru apetitul pentru risc al acesteia în ceea ce privește riscurile ESG;
- e) indicatori de colaborare cu clienții care furnizează informații cu privire la:
 - i. procentul contrapărților pentru care a fost efectuată o evaluare a riscurilor ESG, inclusiv în ceea ce privește strategiile lor de tranziție și, dacă există, planurile de tranziție și coerența lor cu obiectivele instituției, specificând domeniul de aplicare al sectoarelor, produselor și liniilor de activitate selectate care fac obiectul acestor evaluări;
 - ii. rezultatele și efectele acestei colaborări, cum ar fi evaluările pozitive (sau orice subclasificare în cadrul categoriei respective) sau negative (sau orice subclasificare din categoria respectivă) ale adaptabilității și rezilienței acestor contrapărți la tranziția către o economie durabilă, progresele în materie de aliniere în raport cu țintele și obiectivele instituției și acțiunile subsecvente întreprinse de instituție;
- f) o defalcare a portofoliilor garantate cu bunuri imobile în funcție de nivelul de eficiență energetică al garanției reale;
- g) raportul dintre finanțarea tehnologiilor cu emisii mici de dioxid de carbon și finanțarea tehnologiilor cu energie pe bază de combustibili fosili;
- h) raportul dintre activitățile de finanțare a expunerilor durabile din punctul de vedere al mediului care contribuie la obiectivul de mediu de atenuare a schimbărilor climatice menționat la articolul 9 litera (a) din Regulamentul (UE) 2020/852¹⁸ sau care permit îndeplinirea lui și expunerile cu emisii mari de gaze cu efect de seră;
- i) nivelurile de risc fizic la care este expusă instituția și impactul acestora asupra riscurilor financiare, luând în considerare mai multe scenarii și toate pericolele relevante pentru activitatea instituției, completate cu informații privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de diminuare a riscurilor;
- j) măsurări ale riscului de concentrare legate de factorii de risc fizic (de exemplu, măsurarea expunerilor și/sau a garanțiilor reale în zonele cu risc mare de inundații, de stres hidric sau de incendii de vegetație) și de factorii de risc de tranziție (de

¹⁸ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

exemplu, expuneri la sectoare cu riscuri de tranziție mari), folosind o împărțire geografică suficient de detaliată a expunerilor;

- k) cuantumul pierderilor istorice legate de riscurile ESG și, pe baza metodelor bazate pe tipuri de scenarii, estimarea (estimările) prospectivă (prospective) a(le) expunerii la risc și a(le) pierderilor financiare viitoare potențiale legate de riscurile ESG;
 - l) măsurarea riscului reputațional legat de ESG prin care să se urmărească modul în care reglementarea, comunicarea, angajamentele sau controversele publice cu privire la activitățile actuale și viitoare legate de întreprinderi au un impact direct sau indirect asupra instituției, luând în considerare interacțiunile cu riscul operațional și cu riscul strategic și de model de afaceri, cum ar fi pierderea de oportunități de afaceri sau de parteneriate strategice;
 - m) orice acțiuni în justiție legate de ESG în care instituția a fost, este sau poate fi implicată, pe baza informațiilor disponibile;
 - n) statutul consolidării capacităților legate de riscurile ESG, cum ar fi procentul de personal care a beneficiat de formare specifică;
 - o) indicatori referitori la factori care nu sunt legați de climă, cum ar fi dependențele la nivel de portofoliu și impactul asupra serviciilor ecosistemice, sau expunerile față de contrapărți cu dependențe semnificative sau cu impact negativ asupra biodiversității, ținând seama atât de informațiile privind localizarea sectorială, cât și de cea geografică;
 - p) progresele înregistrate în raport cu toate țintele instituției stabilite în legătură cu riscurile ESG și obiectivele ESG, inclusiv ca parte a planului instituției menționat în secțiunea 6 sau ca parte a altor angajamente în materie de durabilitate asumate de instituție.
82. Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și alte instituții care nu sunt mari trebuie să monitorizeze o serie de indicatori incluși la punctul 81, selectați pe baza rezultatelor evaluării semnificației, și trebuie să ia măsuri pentru a extinde în timp lista indicatorilor monitorizați.
83. Instituțiile trebuie să dispună de metodologii clare și bine documentate referitoare la criteriile și indicatorii de monitorizare. Când lipsesc inițial datele necesare pentru calcularea indicatorilor, instituțiile trebuie să urmeze etapele prevăzute la punctele 26, 27 și 29.

6. Planuri în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE

6.1 Principii generale

84. Planurile elaborate în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE sunt un produs al procesului de planificare a tranziției descris în secțiunea 6.3 și trebuie să se bazeze pe o analiză prospectivă a mediului de afaceri și pe un proces cuprinzător de planificare strategică în cadrul instituțiilor. Acestea trebuie să ofere o imagine de ansamblu a acțiunilor strategice și a instrumentelor de administrare a riscurilor utilizate de instituții pentru a demonstra cum își asigură soliditatea față de riscurile ESG și pregătirea pentru tranziția către o economie rezilientă la schimbările climatice și din punctul de vedere al mediului și mai durabilă.
85. Instituțiile trebuie să se asigure că planurile lor abordează aspecte prospective legate de administrarea riscurilor ESG, fiind în același timp coerente cu alte cerințe aplicabile, inclusiv cu cele referitoare la diligența necesară, raportarea privind durabilitatea și acțiunile strategice pentru a asigura compatibilitatea modelelor de afaceri cu tranziția la o economie durabilă. În special, planurile trebuie să includă obiective, acțiuni și ținte în ceea ce privește modelul de afaceri și strategia instituției care să fie coerente cu planurile publicate în temeiul articolului 19a sau al articolului 29a din Directiva 2013/34/UE, după caz, și cu obiectivele sau angajamentele legate de ESG pe care instituțiile sunt obligate să le îndeplinească prin acte cu putere de lege sau norme administrative, precum și cu cele pe care le-au stabilit în mod voluntar. Când instituțiile publică planuri în conformitate cu articolul 19a alineatul (2) litera (a) punctul (iii) sau cu articolul 29a alineatul (2) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2013/34/UE, acestea trebuie să ia în considerare, într-o primă etapă, reutilizarea informațiilor relevante deja disponibile.
86. Instituțiile trebuie să se asigure că planurile și obiectivele lor sunt bine integrate în strategiile lor de afaceri și că sunt aliniate și coerente cu strategiile lor de risc și de finanțare, cu apetitul pentru risc, cu ICAAP și cu cadrul de administrare a riscurilor, astfel cum se prevede în secțiunea 5. Amploarea cadrului de administrare a activității, procesul de planificare a tranziției și gradul de sofisticare a obiectivelor, a țăntelor și a indicatorilor planurilor trebuie să reflecte natura, dimensiunea și complexitatea activității instituțiilor și evaluarea semnificației riscurilor ESG.

87. Având în vedere obligația instituțiilor de a se asigura că măsurile, procesele și mecanismele legate de planurile lor sunt coerente și bine integrate, inclusiv în filialele lor stabilite în afara Uniunii, precum și obligația filialelor respective de a fi în măsură să furnizeze date și informații relevante în scopul supravegherii planurilor consolidate în conformitate cu articolul 109 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, instituțiile-mamă trebuie să țină seama de riscurile ESG la care sunt expuse în mod semnificativ filialele stabilite în afara Uniunii atunci când elaborează și pun în aplicare planul consolidat, luând în considerare legislația locală aplicabilă și obiectivele de reglementare ESG, și trebuie să poată demonstra o abordare consolidată bine fundamentată.

6.2 Guvernanță

6.2.1. Roluri și responsabilități

88. Instituțiile trebuie să identifice și să aloce în mod clar responsabilitățile pentru elaborarea, validarea, punerea în aplicare și monitorizarea planurilor. Atunci când atribuie roluri și responsabilități la nivelul corespunzător de vechime, instituțiile trebuie să țină seama de interdependența dintre procesul de planificare a tranziției și alte procese și de influența pe care acesta o exercită asupra altor procese, cum ar fi strategia de afaceri mai amplă și apetitul pentru risc.

89. Organul de conducere trebuie să fie responsabil de aprobarea planurilor și trebuie să supravegheze punerea lor în aplicare, inclusiv să fie informat regulat cu privire la evoluțiile relevante și progresele înregistrate în ceea ce privește obiectivele instituției și să ia decizii cu privire la măsurile de remediere în caz de abateri semnificative.

90. În scopul integrării riscurilor ESG în cele trei linii de apărare, în conformitate cu secțiunea 5.4:

- a) prima linie de apărare trebuie să fie responsabilă de stabilirea unui dialog cu contrapărțile cu privire la propriile strategii de tranziție și de evaluare a coerenței cu obiectivele și apetitul pentru risc ale instituției, pe baza unor politici clare de colaborare, astfel cum se prevede la punctul 109 litera (e) punctul (i). În acest scop, instituțiile trebuie să se asigure că personalul relevant dispune de expertiză și de capacități suficiente pentru a evalua măsura în care strategiile de tranziție ale contrapărților, inclusiv planurile lor de tranziție, dacă sunt disponibile, le vor mări reziliența la riscurile ESG și se vor alinia la obiectivele instituției;
- b) funcția de administrare a riscului trebuie să se asigure că limitele de risc stabilite în declarația privind apetitul pentru risc ca parte a cadrului de administrare a riscurilor sunt coerente cu toate aspectele planului instituției, inclusiv cu politicile sectoriale;
- c) FAI trebuie să revizuiască planul instituției ca parte a cadrului de administrare a riscurilor și să evalueze dacă respectă cerințele legale și de reglementare și dacă este în concordanță cu strategia de risc și cu apetitul pentru risc al instituției în ceea ce

privește riscurile ESG. În acest scop, FAI trebuie să analizeze dacă planul permite instituției să detecteze și să abordeze schimbările în profilului său de risc, modul în care instituția abordează abaterile de la obiectivele sale și dacă ipotezele, metodologiile și criteriile subiacente au fost selectate și folosite cu integritate.

6.2.2. Procese și capacități interne

91. Instituțiile trebuie să asigure interacțiuni și schimburi semnificative și regulate la toate nivelurile organizației pentru a se asigura că informațiile și feedbackul din partea părților interesate interne pot fi luate în considerare în procesul de elaborare, aplicare și revizuire a planurilor. În acest scop, instituțiile trebuie să implice cel puțin unitățile, departamentele și funcțiile responsabile cu planificarea strategică, administrarea riscurilor, publicarea de informații privind durabilitatea, serviciile juridice și conformitatea în elaborarea planurilor și trebuie să evalueze ce unități, departamente și funcții suplimentare trebuie implicate.
92. Conform secțiunii 5.4, instituțiile trebuie să se asigure că dispun de capacități, expertiză și resurse suficiente pentru a-și dezvolta și pune în aplicare procesul de planificare a tranziției, precum și pentru a evalua regulat soliditatea planurilor lor și pentru a monitoriza regulat lor în aplicare. Instituțiile trebuie să cartografieze lacunele existente în materie de competențe și expertiză și să ia măsuri de remediere acolo unde este necesar.

6.2.3. Administrarea datelor

93. Instituțiile trebuie să dispună de procese solide de guvernanță pentru a culege, valida și agrega datele necesare pentru a-și fundamenta eforturile de planificare a tranziției și a monitoriza punerea lor în aplicare, inclusiv prin utilizarea informațiilor publice disponibile și a planurilor de tranziție ale contrapărților, astfel cum se prevede în secțiunea 4.2.2.

6.3 Planificarea tranziției

6.3.1. Scenarii și traiectorii

94. Instituțiile trebuie să înțeleagă sensibilitatea lor la riscurile ESG, în special la riscurile de tranziție din domeniul mediului și la riscurile fizice, în diferite scenarii, inclusiv cele care implică niveluri mai mari de risc fizic sau o tranziție dezordonată. Instituțiile trebuie să înțeleagă cum pot afecta diferitele scenarii eforturile lor de planificare a tranziției.
95. În scopul monitorizării și abordării riscurilor de mediu specifice care pot decurge din procesul de ajustare în vederea atingerii obiectivelor de reglementare legate de climă și de mediu ale jurisdicțiilor în care își desfășoară activitatea, instituțiile trebuie să selecteze cu atenție scenariile, luând toate măsurile următoare:
 - a) să evalueze implicațiile potențiale ale obiectivelor UE, ale statelor membre și, după caz, ale țărilor terțe pentru căile de tranziție, cel puțin pentru sectoarele selectate, stabilite pe baza evaluării semnificației. În cadrul acestui proces, instituțiile trebuie să

țină seama de căile probabile care decurg din Pactul verde european, din Legea europeană a climei și din cele mai recente rapoarte și măsuri prevăzute de Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice;

- b) să ia în considerare scenarii bazate pe date științifice și actualizate care provin de la organizații naționale, ale UE sau internaționale, astfel cum se menționează la punctul 38;
 - c) să ia în considerare obiectivele sau angajamentele voluntare sau impuse de reglementări ale instituției în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea.
96. Referința geografică și granularitatea, de exemplu în ceea ce privește defalcările regionale, ale scenariilor și căilor utilizate de instituții trebuie să fie relevante pentru modelul lor de afaceri și pentru expuneri.
97. Gama și complexitatea scenariilor utilizate de instituții trebuie să fie proporționale cu mărimea și complexitatea lor. Instituțiile mici și cu un grad mic de complexitate și alte instituții care nu sunt de mari se pot baza pe un set simplificat de parametri și ipoteze principale, inclusiv riscuri, orizonturi de timp luate în considerare și defalcarea regională a impacturilor. Instituțiile mari trebuie să-și compare planurile (inclusiv obiectivele finale și intermediare) în funcție de un scenariu compatibil cu limitarea încălzirii globale la 1,5 °C, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050, prevăzut în Legea europeană a climei.
98. Instituțiile trebuie să se asigure că scenariile și căile utilizate ca parte a planurilor lor sunt coerente la nivelul organizației și al orizonturilor de timp avute în vedere, de exemplu când elaborează strategii de afaceri și stabilesc obiective pe termen scurt, mediu și lung. Instituțiile trebuie să documenteze procesul de selectare a scenariilor și motivele care stau la baza oricărei modificări sau utilizări diferite. Deciziile de a folosi scenarii diferite în scopuri diferite, precum și deciziile de modificare a scenariilor trebuie justificate în mod clar.

6.3.2. Orizonturi de timp și obiective intermediare

99. Instituțiile trebuie să stabilească un set de orizonturi de timp diferite ca parte a planurilor lor, care trebuie să includă un orizont de planificare pe termen scurt, mediu și lung de cel puțin 10 ani. Mecanismele elaborate pentru a monitoriza și aborda riscurile ESG de-a lungul timpului trebuie să țină seama de principiile prezentate la punctul 19.
100. Instituțiile trebuie să stabilească obiective intermediare la intervale de timp regulate pentru a monitoriza și a aborda riscurile ESG care decurg din obiectivele de reglementare pe termen scurt, mediu și lung ale jurisdicțiilor în care își desfășoară activitatea. Printre ele se numără obiectivele UE de a reduce emisiile de GES cu 55 % până în 2030 față de nivelul din 1990 și de a atinge un nivel net al emisiilor egal cu zero până în 2050, alte obiective intermediare în materie de climă stabilite de legislația UE sau, după caz, de legislația

națională, precum și obiective legate de alți factori de mediu, cum ar fi restaurarea naturii¹⁹ sau defrișările²⁰.

101. Instituțiile trebuie să se asigure că obiectivele și țintele pe termen scurt, mediu și lung interacționează și sunt bine articulate. Aceasta include asigurarea faptului că obiectivele pe termen lung, cum ar fi angajamentele de a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero, se traduc prin strategii pe termen mediu (de exemplu, politici sectoriale pe termen mediu sau obiective de creștere pentru liniile de activitate) și că indicatorii sau țintele financiare pe termen scurt (de exemplu, indicatorii de profitabilitate, costul riscului, indicatorii-cheie de performanță, indicatorii-cheie de risc, limitele de risc, cadrele de stabilire a prețurilor) sunt coerente și conforme cu obiectivele pe termen mediu și lung.

6.3.3. Baza evaluării semnificației

102. Procesul de planificare a tranziției al instituțiilor trebuie să vizeze administrarea riscurilor ESG semnificative, în special a riscurilor de tranziție în domeniul mediului și a riscurilor fizice identificate pe baza unei evaluări solide și actualizate regulat a importanței riscurilor ESG, efectuată în conformitate cu secțiunea 4.1. Instituțiile trebuie să stabilească acțiuni specifice pentru a monitoriza și a aborda riscurile ESG semnificative care decurg din expunerile, portofoliile și activitățile economice și capacitățile de producție finanțate, care pot fi deosebit de vulnerabile la procesul de ajustare a economiei în vederea atingerii obiectivelor juridice și de reglementare aplicabile legate de factorii ESG.

6.3.4. Parametri

103. Instituțiile trebuie să utilizeze o serie de parametri, inclusiv parametri prospectivi, pentru a sprijini stabilirea obiectivelor și pentru a stimula și monitoriza punerea în aplicare a planurilor lor.
104. În scopul stabilirii obiectivelor, instituțiile trebuie să folosească un set de parametri și de indicatori care să-i ia în considerare pe cei incluși la punctul 81. Instituțiile trebuie să stabilească, în funcție de strategiile lor de afaceri și de apetitul pentru risc, ce alți parametri și ținte prospective și bazate pe riscuri vor include în planurile lor în vederea monitorizării și abordării riscurilor ESG. Aceasta include evaluarea, calcularea și utilizarea parametrilor pentru a evalua implicațiile financiare ale planificării tranziției pentru activitatea și profilul de risc al instituțiilor pe termen scurt, mediu și lung, inclusiv prin măsurarea impactului planificării tranziției asupra performanței financiare, a surselor de venituri, a rentabilității și a nivelului de risc al portofoliilor.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869 (JO L, 2024/1991, 29.7.2024).

²⁰ Regulamentul (UE) 2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 (JO L 150, 9.6.2023, p. 20).

105. Când lipsesc datele necesare pentru calcularea parametrilor și pentru sprijinirea stabilirii obiectivelor, instituțiile trebuie să urmeze pașii prezentați la punctele 26, 27 și 29.
106. Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și alte instituții care nu sunt mari se pot baza pe o gamă mai mică de indicatori pentru utilizarea parametrilor și stabilirea țințelor și pot formula într-o mai mare măsură obiective calitative.
107. Deși instituțiile trebuie să utilizeze cel puțin o combinație de parametri privind riscurile legate de climă, ele trebuie să ia măsuri pentru a include progresiv parametri care să sprijine evaluarea riscurilor și orientarea strategică legată de expunerea instituțiilor la alte riscuri de mediu decât cele legate de climă și de administrarea lor, de exemplu riscurile care decurg din degradarea ecosistemelor și din pierderea biodiversității și potențiala lor influență care se reflectă asupra riscurilor legate de schimbările climatice, precum și asupra riscurilor sociale și de guvernanță.

6.4 Conținutul-cheie al planurilor

108. Instituțiile trebuie să-și documenteze planurile, inclusiv metodologiile, ipotezele, criteriile, țințele și acțiunile planificate pentru atingerea țințelor, împreună cu revizuirile efectuate și programate. Instituțiile trebuie să specifice sfera riscurilor incluse în fiecare parte a planului, de exemplu dacă se aplică riscurilor de mediu, sociale sau de guvernanță, și trebuie să se asigure că toate aspectele planului abordează cel puțin riscurile de mediu.
109. Instituțiile mari trebuie să se asigure că planurile lor cuprind cel puțin următoarele aspecte:
- a. obiectivele strategice și foaia de parcurs a planurilor:
 - i. obiectivul strategic general la nivel înalt de a aborda riscurile ESG pe termen scurt, mediu și lung, conform strategiei generale de afaceri și apetitului pentru risc;
 - ii. un set cuprinzător de obiective pe termen lung cu jaloane intermediare pentru a asigura reziliența modelului de afaceri la riscurile ESG, inclusiv coerența structurii de afaceri și a veniturilor cu aceste jaloane;
 - iii. ipotezele principale, datele de intrare și informațiile generale relevante pentru înțelegerea obiectivelor și țințelor instituțiilor, inclusiv selectarea scenariului central (scenariilor centrale) sau de referință și concluziile instituțiilor care decurg din rezultatele evaluărilor semnificației riscurilor ESG, ale evaluărilor alinierii portofoliului și ale altor analize ale scenariilor;

b. ținte și parametri:

- i. țintele cantitative stabilite pentru a aborda riscurile ESG, inclusiv cele care decurg din procesul de ajustare în vederea atingerii obiectivelor de sustenabilitate juridică și de reglementare ale jurisdicțiilor în care instituția își desfășoară activitatea și tendințele mai ample de tranziție către o economie durabilă, precum și parametri utilizați pentru a monitoriza riscurile ESG și progresele înregistrate în atingerea țăintelor;
- ii. portofoliile, sectoarele, clasele de active, liniile de activitate și, după caz, activitățile economice (și anume tehnologii individuale) vizate de ținte și de parametri de monitorizare, asigurându-se că domeniul de aplicare al țăintelor și al parametrilor reflectă în mod suficient natura, mărimea și complexitatea activității instituției, precum și evaluarea semnificației riscurilor ESG;
- iii. orizonturile de timp pentru care se aplică țintele și parametrii;

c. guvernanta:

- i. structura de guvernanta pentru planuri, inclusiv rolurile și responsabilitățile pentru elaborarea, validarea, aplicarea, monitorizarea și actualizarea planului, inclusiv etapele de escaladare în caz de abatere de la obiective;
- ii. acțiuni legate de capacitate și resurse pentru a asigura cunoștințele, competențele și cunoștințele de specialitate adecvate pentru punerea în aplicare eficace a planului, inclusiv cursuri de formare legate de riscurile ESG și cultura internă;
- iii. politici și practici de remunerare pentru a promova buna administrare a riscurilor ESG în conformitate cu obiectivele și apetitul pentru risc al instituției;
- iv. datele și sistemele utilizate pentru procesul de planificare a tranziției;

d. strategia de implementare:

- i. o imagine de ansamblu a acțiunilor pe termen scurt, mediu și lung întreprinse sau planificate în cadrul activităților și proceselor bancare de bază pentru atingerea obiectivelor planului, inclusiv a modului în care instituția integrează obiectivele planului în procesul său decizional și în cadrul său obișnuit de administrare a riscurilor, completată de informații privind eficacitatea observată sau contribuția estimată a fiecărei acțiuni la obiectivul (obiectivele) relevant(e);

- ii. adaptările la politicile și procedurile privind categoriile de risc financiar și la politicile de creditare și de investiții, precum și la condițiile privind principalele activități economice, sectoare și locații;
 - iii. schimbări în gama de servicii și produse și stabilirea prețurilor serviciilor și produselor pentru a sprijini punerea în aplicare a planului;
 - iv. investițiile și alocarea strategică a portofoliului care sprijină strategia de afaceri a instituției și apetitul pentru risc în legătură cu riscurile ESG, inclusiv informații privind produsele și serviciile legate de durabilitate și cele legate de tranziție, precum și modul în care orice schimbare în opțiunile de finanțare strategică este însoțită de proceduri proporționale de administrare a riscurilor;
- e. strategia de colaborare:
- i. politicile de colaborare cu contrapărțile, și anume informații privind frecvența, domeniul de aplicare și obiectivele colaborării, tipurile de acțiuni potențiale și procesele sau criteriile de escaladare;
 - ii. procesele, metodologiile și parametrii utilizați pentru colectarea și evaluarea informațiilor referitoare la expunerea contrapărților la riscurile ESG și alinierea la obiectivele și apetitul pentru risc ale instituției;
 - iii. rezultatele practicilor de colaborare, inclusiv o prezentare generală a adaptabilității și a rezilienței contrapărților la tranziția la o economie mai durabilă.

110. Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și alte instituții care nu sunt mari trebuie să includă în planurile lor cel puțin aspectele vizate la punctul 109 litera (a) punctele (i) și (ii), litera (b) punctele (i) și (ii), litera (c) punctul (i), litera (d) punctele (i) și (ii) și litera (e) punctele (i) și (ii).

111. Instituțiile trebuie să ia în considerare utilizarea anexei ca instrument de sprijin pentru elaborarea și formalizarea planurilor lor.

6.5 Monitorizarea, revizuirea și actualizarea planurilor

112. Instituțiile trebuie să monitorizeze punerea în aplicare a planurilor lor utilizând procese și parametri de monitorizare în conformitate cu secțiunea 5.7 și cu secțiunea 6.3.4. Instituțiile trebuie să efectueze proiecții regulate pentru a-și evalua capacitatea de a-și atinge țintele.

113. Cadrul de monitorizare trebuie să permită organului de conducere să urmărească simultan cum evoluează parametri de monitorizare a riscurilor ESG, precum și progresele înregistrate în direcția obiectivelor de etapă ale planului, cu o justificare clară și detaliată care stă la baza

țintelor sau a obiectivelor ratate, precum și evaluări ale impactului potențial asupra diferitelor tipuri de riscuri financiare pentru diferite orizonturi de timp.

114. Instituțiile trebuie să-și revizuiască regulat planurile și, dacă este necesar, să le actualizeze cel puțin de fiecare dată când își actualizează strategia de afaceri în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, ținând seama de informațiile actualizate, cum ar fi noile evaluări ale semnificației riscurilor ESG, evoluțiile portofoliilor și ale activităților contrapărților lor, noile scenarii disponibile, indicii de referință sau căile sectoriale, precum și impactul reglementărilor actuale sau viitoare.

Anexă

Prezenta anexă oferă un instrument de sprijin pentru instituții în ceea ce privește elaborarea planurilor prevăzute la articolul 76 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se precizează în secțiunea 6 din ghid. Aceasta nu introduce cerințe suplimentare, dar prevede pentru fiecare conținut-cheie prevăzut de ghid câteva exemple, referințe și parametri potențiali pe care instituțiile îi pot lua în considerare pe măsură ce își structurează și formalizează planurile. Instituțiile pot adapta formatul acestei abordări comune, cu condiția să se asigure că tot conținutul-cheie necesar este inclus în planurile lor. Conform nevoii de coerență cu alte cerințe aplicabile în conformitate cu secțiunea 6.1 și, în special, cu punctul 85, instituțiile trebuie să asigure coerența informațiilor utilizate în scopul respectării ghidului cu informațiile publicate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE și cu Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei.

6.4. Conținutul-cheie al planurilor	Cuvinte-cheie sau elemente ale conținutului-cheie necesar		Exemple de rezultate calitative și cantitative și de potențiali parametri de sprijin ai acestora		Trimiteri la alte cadre ale UE	
	Clarificări și trimiteri la ghid		Rezultat potențial (calitativ)	Rezultat potențial (cantitativ)	Pilonul 3	CSRD/ESRS
Cum poate fi interpretat acest instrument?						
Extras direct din secțiunea 6.4 punctul 109 din ghid	Cuvinte-cheie sau subelement	Clarificarea orientării prin trimitere la secțiunea (secțiunile) sau la punctul (punctele) relevant(e) din ghid	Descrierea calitativă a rezultatului potențial din perspectiva cerinței prevăzute de ghid: - cu exemple sau „atenționări de a nu uita”,	Descrierea cantitativă a rezultatului potențial din perspectiva cerinței prevăzute de acest ghid: - cu exemple sau „avertizări” în utilizarea parametrilor și a țintelor, - de exemplu, reamintind diferitele perspective pe care le-ar putea include	Legăturile cu cerințele pilonului 3 și ale ESRS pe care instituțiile, după caz, trebuie să le ia în considerare pentru a asigura consecvența și interconexiunile, bazându-se, în măsura posibilului, pe informații relevante identice din punct de vedere material sau comparabile în mod semnificativ.	
	Cuvinte-cheie sau subelement	Clarificarea orientării prin trimitere la secțiunea (secțiunile) sau la				

		<i>punctul (punctele) relevant(e) din ghid</i>	- de exemplu, caracteristicile descrierilor. Toate exemplele sunt doar cu titlu ilustrativ.	indicatorul-cheie de performanță. Toate exemplele de indicatori-cheie de performanță/indicatorii-cheie de risc sunt doar cu titlu ilustrativ.	S-ar putea ca trimiterile la pilonul 3 și ESRS să trebuiască actualizate pentru a reflecta evoluțiile viitoare în materie de reglementare.
--	--	---	---	---	---

6.4. Conținutul-cheie al planurilor	Cuvinte-cheie sau elemente ale conținutului-cheie necesar		Exemple de rezultate calitative și cantitative și de potențiali parametri de sprijin ai acestora		Trimiteri la alte cadre ale UE	
	Clarificări și trimiteri la ghid		Rezultat potențial (calitativ)	Rezultat potențial (cantitativ)	Pilonul 3	CSRD/ESRS
a. Obiectivele strategice și foaia de parcurs a planului						
i.Obiectivul strategic general la nivel înalt de a aborda riscurile ESG pe termen scurt, mediu și lung, în conformitate cu strategia generală de afaceri și cu apetitul pentru risc.	Obiectiv general:	<i>Este vorba despre obiectivul strategic general pe care instituțiile urmăresc să le îndeplinească cu privire la riscurile ESG, în conformitate cu includerea riscurilor ESG în strategiile de afaceri și de risc și în apetitul pentru risc conform secțiunilor 5.2 și 5.3.</i>	# Descrierea calitativă a strategiilor de asigurare a compatibilității modelelor de afaceri cu tranziția la o economie durabilă și neutră din punct de vedere climatic, în special când fac obiectul cerințelor CSDDD și/sau CSRD, precum și a modului în care aceste strategii afectează direcția și prioritățile inițiativelor de administrare a riscurilor ESG # Abordări la nivel înalt pentru administrarea riscurilor ESG identificate ca fiind cele mai semnificative, având în vedere sfera activităților instituției și evaluarea importanței semnificative	# Obiectivele generale ar putea fi legate de anumite ținte ale indicatorilor-cheie de performanță sau ale indicatorilor-cheie de risc # Poate fi avută în vedere trimiterea la alte părți ale planului, de exemplu, trimiterea la partea A punctul (ii) sau la partea B	Calitativ: Tabelul 1 (a) (b) Tabelul 2 (a) (b) Tabelul 3 (c) (d)	ESRS-E1-1 ESRS 2 - BP1 ESRS-E1-MDR-P ESRS-E1-2
	Termen scurt, mediu și lung:	<i>Este vorba despre modul în care obiectivul strategic se aplică în cadrul diferitelor orizonturi de timp luate în considerare în conformitate cu secțiunea 6.3.2.</i>				

ii. Set cuprinzător de obiective pe termen lung cu obiective intermediare pentru a asigura reziliența modelului de afaceri la riscurile ESG, inclusiv coerența structurii de afaceri și a veniturilor cu astfel de obiective intermediare.	Obiective pe termen lung:	<i>Obiective pe termen lung care sprijină realizarea obiectivului general pe un orizont de timp de cel puțin 10 ani, în conformitate cu CRD și cu punctul 99 din ghid.</i>	# Obiective pe termen lung de abordare a riscurilor care decurg din obiectivul UE de a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050, cu o etapă intermediară în 2030, având în vedere obiectivul UE de reducere a emisiilor cu 55 % față de nivelul din 1990	# Expunerea financiară față de diferite sectoare economice # Parametri de aliniere a portofoliului # Parametri de rentabilitate: indicatori de rentabilitate și indicatori de randament ajustați în funcție de risc la nivelul defalcărilor relevante (de exemplu, sectoare, portofolii, produse...) # Parametri ai strategiei de afaceri: indicatori-cheie de performanță prospectivi care descriu strategia instituției în ceea ce privește stabilirea prețurilor, capitalul, lichiditatea, alocarea bilanțului # Procentul obiectivelor intermediare ESG atinse la timp	Calitativ: Tabelul 1 (b) (j) Tabelul 2 (b) (k) (l) Tabelul 3 (c) (d) Cantitativ: Formularul 1 Formularul 3	ESRS-E1-1 Obiective de reducere a GES: ESRS-E1-4
	Obiective intermediare:	<i>Obiective intermediare care măsoară progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor pe termen lung, în conformitate cu punctul 100 din ghid.</i>	# Obiective pe termen lung și etape intermediare pentru abordarea riscurilor care decurg din obiectivele UE legate de defrișări sau de restaurarea naturii # Modul în care instituția se asigură că structura sa de activitate și fluxurile sale de venituri sunt aliniate la obiectivele sale pe termen lung și la obiectivele intermediare			
	Coerența structurii de afaceri și a veniturilor cu obiectivele intermediare:	<i>Modul în care instituția își va asigura capacitatea de a genera o rentabilitate adecvată de-a lungul traiectoriei.</i>				
iii. Ipotezele principale, datele de intrare și informațiile generale relevante pentru înțelegerea obiectivelor și țințelor instituțiilor, inclusiv selectarea scenariului central (scenariilor	Ipoteze principale și selectarea scenariului (scenariilor) de referință:	<i>Este vorba despre documentarea principalelor criterii metodologice și ipoteze în conformitate cu punctul 108, inclusiv scenariul (scenariile) de referință</i>	# Identificarea și justificarea scenariului (scenariilor) selectat(e), de exemplu, de la agențiile naționale de mediu, Centrul Comun de	# Gradul de aliniere sau de nealiniere în comparație cu traiectoriile și/sau scenariile de referință	Calitativ: Tabelul 1 (j) (k) (l) Tabelul 2 (h) (i) (j) Tabelul 3	ESRS-E1-SBM3 ESRS-E1-IRO ESRS-E1-9

centrale) sau de referință și concluziile instituțiilor care decurg din rezultatele evaluărilor semnificației riscurilor ESG, ale evaluărilor alinierii portofoliului și ale altor analize ale scenariilor.		<i>selectat(e) de instituție în conformitate cu secțiunea 6.3.1.</i>	Cercetare al Comisiei Europene, AIE, NGFS, IPCC	legate de climă pentru sectoarele și/sau contrapărțile selectate	(d)	
	Rezultatele evaluării semnificației, ale evaluărilor alinierii portofoliului și ale analizelor scenariilor:	<i>Principalele constatări și concluzii ale evaluării semnificației, ale evaluării metodelor de aliniere a portofoliului și ale analizelor scenariilor, efectuate în conformitate cu secțiunea 4.</i>	# Descrierea calitativă a riscurilor semnificative de tranziție în domeniul mediului și a riscurilor fizice cu care se confruntă instituția	# Măsuri cantitative ale impactului riscului de mediu asupra categoriilor de risc financiar # Rezultatele cantitative ale evaluării importanței semnificative a riscurilor ESG	Cantitativ: Formularul 3	
b. Ținte și parametri						
i. Țintele cantitative stabilite pentru a aborda riscurile ESG, inclusiv cele care decurg din procesul de ajustare în vederea atingerii obiectivelor de sustenabilitate juridică și de reglementare ale jurisdicțiilor	Obiective pentru abordarea riscurilor ESG și parametri de monitorizare:	<i>Este vorba despre parametrii și țintele utilizate de instituții în conformitate cu secțiunile 5.7 și 6.3.4.</i>	Nu se aplică	# Expuneri față de sectoare sau contrapărți cu risc mare # Ținte și parametri de aliniere a portofoliului	Calitativ: Tabelul 1 (b) (c) Tabelul 2 (b) Cantitativ:	ESRS-E1-1 Obiective de reducere a GES: ESRS-E1-4

În care instituția își desfășoară activitatea și tendințele mai ample de tranziție la o economie durabilă, precum și parametri utilizați pentru a monitoriza riscurile ESG și progresele înregistrate în atingerea țintelor.	Riscurile care decurg din procesul de ajustare în vederea atingerii obiectivelor de sustenabilitate în materie de reglementare:	<i>Este vorba despre parametrii și țintele specifice pentru monitorizarea și abordarea riscurilor ESG care decurg din tranziția și procesul de ajustare la obiectivele de reglementare relevante, cum ar fi cele incluse în Legea europeană a climei în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din CRD</i>		# Emisiile finanțate la nivelul defalcărilor relevante # Progresele înregistrate în ceea ce privește principalele strategii de finanțare # Portofolii imobiliare cu un anumit nivel de eficiență energetică # Raportul dintre finanțarea bancară alocată aprovizionării cu energie din surse cu emisii mici de dioxid de carbon și finanțarea bancară alocată aprovizionării cu energie care se bazează pe combustibili fosili (Energy supply banking ratio) # Nivelul riscului fizic la care este expusă instituția # Informații privind gradul de risc al portofoliului în cadrul defalcărilor relevante (de exemplu, expuneri neperformante)	Toate formularele	
--	--	---	--	---	--------------------------	--

ii.Portofoliile, sectoarele, clasele de active, liniile de activitate și, după caz, activitățile economice (și anume tehnologii individuale) vizate de ținte și de parametri de monitorizare, asigurându-se că domeniul de aplicare al Țintelor și al parametrilor reflectă în mod suficient natura, mărimea și complexitatea activității instituției, precum și evaluarea semnificației riscurilor ESG.	Sfera de cuprindere:	<i>Este vorba despre informațiile referitoare la sfera obiectivelor și a parametrilor și la importanța acestora, atât din perspectiva riscurilor, cât și din perspectivă financiară.</i>	# Pentru fiecare obiectiv, care sunt activitățile, clasele de active, sectoarele și liniile de activitate vizate # Obiective la nivel instituțional defalcate în obiective sectoriale mai specifice # Obiective aplicate unor portofolii, expuneri, grupuri de active sau investiții specifice care prezintă caracteristici sau riscuri similare # Obiective specifice și realizabile pentru anumite proiecte, tehnologii sau activități comerciale # Activități bilanțiere și extrabilanțiere incluse # Excludere în ceea ce privește acoperirea și acoperirea planificată	# Procentul riscurilor ESG identificate care sunt monitorizate și administrare în mod activ # Procentul unităților comerciale cu obiective legate de riscurile ESG integrate în planurile lor operaționale # Procentul operațiunilor din diferite regiuni care au obiective și inițiative legate de riscurile ESG # Procentul sectoarelor care au elaborat planuri de acțiune specifice aliniate la obiectivele privind riscurile ESG la nivel de grup. # Realizarea obiectivelor sectoriale	Calitativ: Tabelul 1 (b) (c) (j) Tabelul 2 (h) (i) Cantitativ: Toate formularele	ESRS-E1-1 ESRS 2 - MDR-T Venituri curente pe sectoare: ESRS 2 - SBM -1 Obiective de reducere a GES: ESRS-E1-4
iii.Orizonturi de timp pentru care se aplică obiectivele și parametrii.	Orizonturi de timp:	<i>Este vorba despre orizonturile de timp pe termen scurt, mediu sau lung cu care sunt asociați parametrii și obiectivele, în conformitate cu secțiunea 6.3.2.</i>	# Descrierea calitativă a setului de obiective și de parametri aplicați pe termen scurt, mediu și lung # Justificarea creșterilor pe termen scurt la nivelul parametrilor și al	# Evoluția, de exemplu, creșterea/scăderea nivelului obiectivului (obiectivelor) care trebuie atins(e) în diferite orizonturi de timp		ESRS-E1.IRO-1_10_AR 12a ESRS-E4-1_04 13d

			obiectivelor, dacă este cazul			
c. Guvernanță						
i. Structura de guvernanță pentru planuri, inclusiv rolurile și responsabilitățile pentru elaborarea, validarea, punerea în aplicare, monitorizarea și actualizarea planului, inclusiv etapele de escaladare în cazul abaterii de la obiective.	Structura de guvernanță:	<i>Structura de guvernanță pentru plan în conformitate cu secțiunea 6.2.1, secțiunea 6.2.2 și secțiunea 6.5.</i>	# Rolurile și responsabilitățile organului de conducere, ale oricărui subcomitet și ale celor trei linii de apărare	# Frecvența reuniunilor consiliului de administrație dedicate planului # Întârzieri în aprobarea planului # Numărul de audituri interne efectuate cu privire la plan # Procentul recomandărilor de audit puse în aplicare # Numărul de escaladări prelucrate și/sau nerezolvate	Calitativ: Tabelul 1 (e) (g) (h) (q) Tabelul 2 (d) (f) Tabelul 3 (a)	ESRS 2 GOV-1 _AR 4
	Procedura de deviere și de escaladare:	<i>Cadrul de administrare a activității pentru luarea deciziilor cu privire la măsurile de remediere în cazul unor abateri semnificative, în conformitate cu punctele 80 și 89.</i>	# Protocol de escaladare care definește procesul de abordare a abaterilor, inclusiv cine trebuie notificat și măsurile care trebuie luate.			
ii. Acțiuni legate de capacitate și resurse pentru a asigura cunoștințele, competențele și cunoștințele de specialitate adecvate pentru punerea în aplicare eficace a planului, inclusiv cursuri de formare legate de riscurile ESG și cultura internă.	Capacitate și resurse:	<i>Acțiunile legate de capacitate și resurse pentru executarea eficace a planului, pe baza unei evaluări inițiale de către instituție a potențialelor lacune și nevoi în ceea ce privește cultura internă și capacitățile pentru riscurile ESG, în conformitate cu secțiunea 5.4.</i>	# Programe de formare și dezvoltare în ceea ce privește riscurile ESG # Planuri de angajare și recrutare # Platforme de schimb de cunoștințe și de colaborare # Angajamentul conducerii	# Rata de absolvire a programelor de formare legate de riscurile ESG # Lacunele identificate în ceea ce privește competențele și cunoștințele legate de riscurile ESG # Frecvența și calitatea comunicațiilor interne în ceea ce privește obiectivele legate de	Calitativ: Tabelul 1 (f) (m)	ESRS 2-GOV-1 - punctul 23 ESRS G1 GOV-1 - punctul 5b

				riscurile ESG și progresele înregistrate		
iii. Politici și practici de remunerare pentru a promova buna administrare a riscurilor ESG în conformitate cu obiectivele și apetitul pentru risc ale instituției.	Politici și practici în materie de remunerare:	<i>Este vorba despre modul în care instituția ține seama de apetitul său pentru risc în ceea ce privește riscurile ESG ca parte a politicilor și practicilor sale de remunerare, în conformitate cu articolul 74 alineatul (1) litera (e) din CRD.</i>	# Descrierea calitativă a modului în care politicile și practicile de remunerare au fost, sunt sau vor fi ajustate pentru a se alinia la obiectivul strategic general de abordare a riscurilor ESG și la apetitul pentru risc	# Parametri utilizați pentru a integra apetitul pentru risc legat de riscurile ESG în politicile de remunerare # Proportia personalului cu parametri legați de riscurile ESG incluși în remunerație # Ponderea parametrilor legați de riscurile ESG în remunerația totală	Calitativ: Tabelul 1 (i) Tabelul 2 (g) Tabelul 3 (a)	ESRS 2-GOV-2 - punctul 29 ESRS-E1-GOV-3
iv. Datele și sistemele utilizate pentru procesul de planificare a tranziției	Date și sisteme:	<i>Este vorba despre datele și sistemele utilizate pentru elaborarea, punerea în aplicare și monitorizarea planurilor în conformitate cu secțiunea 4.2.2 și punctul 93.</i>	# Inventarul datelor cu identificarea tuturor punctelor de date relevante legate de riscurile ESG și evaluarea disponibilității și calității acestora	# Procentul punctelor de date relevante colectate și disponibile # Procentul de sisteme și procese care integrează date ESG	Calitativ: Tabelul 1 (p)	ESRS 1 Apendicele B ESRS 2 AR 2 ESRS 2 SBM-1_42a ESRS-E2-4_30c ESRS-S1-6_50d ESRS-S1-7_55b

			# Politici și proceduri menite să asigure calitatea datelor			
d. Strategia de implementare						
i.O imagine de ansamblu a acțiunilor pe termen scurt, mediu și lung luate sau planificate în cadrul activităților și proceselor bancare de bază pentru atingerea obiectivelor planului, inclusiv a modului în care instituția integrează obiectivele planului în procesul său decizional și în cadrul său obișnuit de administrare a riscurilor, completată de informații privind eficacitatea observată sau contribuția estimată a fiecărei acțiuni la obiectivul (obiectivele) relevant(e).	Acțiuni întreprinse sau planificate în cadrul activităților bancare principale:	<i>Este vorba despre modul în care instituția își va pune în aplicare obiectivele și țintele prin activitatea sa principală.</i>	# Implementarea unor noi instrumente de evaluare a riscurilor ESG în portofoliile actuale	# Procentul activităților afectate de acțiunile de implementare	Calitativ: Tabelul 1 (n) Tabelul 2 (a) Tabelul 3 (c)	Acțiuni-cheie: ERSR-E1-1_16b ESRS-E1 MDR-A ESRS 2 MDR-A ESRS-E1-2 ESRS-E1-3 ----- ESRS-E2-E5 ESRS-S1-S4 ESRS-G1 MDR-A ESRS-E3 MDR-A ESRS-E4 MDR-A ESRS-E5 MDR-A
	Modificări ale cadrului obișnuit de administrare a riscurilor:	<i>Este vorba despre modul în care instituția își va integra țintele în gama de instrumente existente de administrare a riscurilor (de exemplu, ICAAP, ILAAP, RAS, limitele de risc, alocarea capitalului/portofoliului, procesul de întocmire a bugetului, planul strategic, planul de finanțare etc.), în conformitate cu secțiunea 5.</i>	# Integrarea obiectivelor legate de riscurile ESG în procesele de planificare strategică și de luare a deciziilor pe termen mediu și lung # Integrarea riscurilor ESG în cadrul de administrare a riscurilor	# Procentul deciziilor de afaceri care vizează punerea în aplicare a obiectivelor planului # Rata de adoptare a instrumentelor de administrare a riscurilor ESG		
ii.Adaptările la politicile și procedurile privind categoriile de risc financiar și la politicile de creditare și de investiții,	Politici și condiții privind activitățile,	<i>Politicile și condițiile care le guvernează, inclusiv actualizări ale politicilor existente și politici nou create,</i>	# O listă a politicilor actuale și a statutului inițial al riscurilor ESG	# Rata de adoptare a politiciei, de exemplu procentul sucursalelor sau	Calitativ: Tabelul 1 (d) (o) Tabelul 2	ESRS-E1-1_16b ESRS-E1-2 ESRS-E1-3

precum și la condițiilor privind principalele activități economice, sectoare și locații.	sectoarele, locațiile:	în conformitate cu punctul 46 literele (b)-(c).	# O foaie de parcurs care detaliază politicile și condițiile, precum și sfera acestora, care vor fi actualizate sau create, precum și modul de actualizare sau creare, momentul actualizării sau creării și persoana responsabilă de aceste operațiuni # Pentru fiecare politică, pot fi incluse următoarele aspecte: . Obiectiv: modul în care aceasta reflectă obiectivul strategic, strategia de risc și sprijină punerea în aplicare a planului . Sferă de aplicare: iterarea precisă a activității, amplasării, sectorului etc. care sunt reglementate și afectate . Condiții: criterii clare care să asigure ușurința aplicabilității și urmăririi . Excluderi: orice excluderi în conformitate cu apetitul pentru risc	departamentelor care au adoptat noi politici privind riscurile ESG # De câte ori politicile privind riscurile ESG sunt revizuite și actualizate într-o anumită perioadă de timp # Procentul de operațiuni în conformitate cu politicile actualizate privind riscurile ESG # Rezultatele auditurilor interne și externe axate pe cadrul de administrare a riscurilor ESG	(c) (e) Tabelul 3 (c) (d)	Activități legate de locații aflate în zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității sau în apropierea acestora: ESRs E4.IRO-1_19a
	Politici și proceduri privind categoriile de risc financiar:	<i>Este vorba despre adaptările aduse politicilor și procedurilor în conformitate cu secțiunea 5.6.</i>				

iii.Schimbări în gama de servicii și produse și stabilirii prețurilor serviciilor și produselor pentru a sprijini punerea în aplicare a planului.	Gama de servicii și produse și stabilirea prețurilor serviciilor și produselor:	<i>Este vorba despre modul în care instituția va adapta gama sa de servicii și de produse și prețurile acestora pe baza criteriilor relevante din punctul de vedere al riscurilor ESG, precum și strategia de risc și politica de capital intern ale instituției, în conformitate cu punctul 46b.</i>	# Stabilirea prețurilor în funcție de riscuri: ajustarea prețurilor pe baza profilului de risc ESG al debitorului sau al proiectului # Stimulente pentru atenuarea riscurilor: oferirea de stimulente clienților care pun în aplicare strategii eficiente de atenuare a riscurilor ESG	# Frecvența și amploarea ajustărilor de preț bazate pe profilurile de risc ESG # Numărul de clienți care profită de oferta de stimulente	Calitativ: Tabelul 1 (r) Tabelul 2 (j) Tabelul 3 (d)	Activități incompatibile cu tranziția: ESRS-E1.IRO-1 AR12
iv.Investițiile și alocarea strategică a portofoliului care sprijină strategia de afaceri a instituției și apetitul pentru risc în legătură cu riscurile ESG, inclusiv informații privind produsele și serviciile legate de durabilitate și cele legate de tranziție, precum și modul în care orice modificare a opțiunilor de finanțare strategică este însoțită de proceduri proporționale de administrare a riscurilor.	Produse și servicii legate de durabilitate și de tranziție:	<i>Tipurile de instrumente financiare (împrumuturi verzi și legate de durabilitate, obligațiuni, credite ipotecare, fonduri...) și servicii de consiliere oferite sau gestionate de instituție.</i>	# Strategie, politici și criterii privind creditele ipotecare, împrumuturile și obligațiunile verzi sau destinate tranziției sau legate de ESG	# Creșterea finanțării durabile: creșterea de la an la an a volumului și a proporției finanțării durabile # Rata de nerambursare a creditelor ipotecare sau a împrumuturilor verzi sau destinate tranziției sau legate de ESG	Calitativ: Tabelul 1 (m) (r) Tabelul 2 (e) Cantitativ: Formularele 06>10	ESRS-E1-3 ESRS-E4-1 AR 1 e Rezultatele pentru comunitățile afectate: ESRS-S3-4 AR 34 b
	Coerența opțiunilor strategice de finanțare cu procedurile de administrare a riscurilor:	<i>Este vorba despre modul în care instituția se va asigura, atunci când decide să-și adapteze gama de produse și servicii și strategia, că modificările respective corespund mecanismelor de administrare a riscurilor care trebuie instituite în conformitate cu secțiunea 5.</i>	# Diversificarea portofoliilor de creditare și de investiții pe baza unor criterii relevante pentru riscurile ESG, de exemplu în ceea ce privește sectoarele economice sau zonele geografice	# Proporția noilor proiecte finanțate care fac obiectul unei evaluări cuprinzătoare a riscurilor ESG # Procentul deciziilor în materie de creditare care iau în considerare în mod explicit riscurile ESG		

			# Politici privind riscul de credit pentru împrumuturile și creditele ipotecare verzi # Modul în care o instituție care finanțează proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile se asigură că proiectele respectă reglementările de mediu pentru a evita riscurile juridice și reputaționale	# Marje de profit pentru produsele legate de ESG: compararea marjelor de profit între produsele legate de ESG și produsele tradiționale		
e. Strategia de colaborare						
i. Politicile de colaborare cu contrapărțile, inclusiv informații privind frecvența, obiectul și obiectivele colaborării, tipurile de acțiuni potențiale și procesele sau criteriile de escaladare.	Politici în materie de colaborare:	<i>Politici clare pe care instituția le va urma pentru a colabora cu contrapărțile identificate în vederea atingerii obiectivelor sale strategice și de administrare a riscurilor, ținând seama de rezultatele evaluării importanței semnificative și de metodele de măsurare a riscurilor, în conformitate cu punctul 46a.</i>	# Scopul și obiectivul general, de exemplu înțelegerea profilului de risc și/sau verificarea consecvenței cu apetitul pentru risc și cu țintele # Soluții disponibile pentru contraparte # Procesul de escaladare și validare	# Procentul de contrapărți cu care dialogul a avut loc sau este planificat să aibă loc # Procentul contrapărților pentru care s-a efectuat evaluarea riscurilor ESG # Proportia sectoarelor, produselor și liniilor de activitate vizate	Calitativ: Tabelul 1 (d) (o) Tabelul 2 (c) Tabelul 3 (b) (c)	ESRS 2-SBM 2

ii.Procese, metodologiile și parametrii utilizați pentru colectarea și evaluarea informațiilor referitoare la expunerea contrapărților la riscurile ESG și alinierea la obiectivele și apetitul pentru risc ale instituției.	Procesele, metodele și parametrii de evaluare a riscurilor ESG:	<i>Este vorba despre aplicarea de către instituție a metodelor bazate pe expuneri, pe sectoare, pe portofoliu și pe alinierea portofoliului, în conformitate cu secțiunea 4.2.3.</i>	# Examinarea obligației de diligență pentru identificarea contrapărților cu grad mare de risc pe baza unor criterii predefinite # Riscurile ESG reflectate în punctajele și/sau ratingurile interne sau externe # Metode de măsurare a alinierii contrapărților selectate în raport cu traiectoriile legate de climă	# Procentul contrapărților care fac obiectul obligației de diligență privind riscurile ESG # Schimbări în ratingurile de credit ale contrapărților, având în vedere impactul riscurilor ESG # Concentrarea expunerilor în sectoare specifice supuse unor riscuri de tranziție sau fizice mari # Implicarea în controverse sau incidente legate de ESG	Calitativ: Tabelul 1 (k) (l) Tabelul 2 (i) (k)	ESRS-E1.IRO-1 ESRS-E4-1.AR-1a
iii.Rezultatele practicilor de colaborare, inclusiv o prezentare generală a adaptabilității și rezilienței contrapărților la tranziția către o economie mai durabilă.	Rezultate:	<i>Este vorba despre rezultatele colaborării, care permite o interpretare semnificativă a profilului de risc al contrapărților și a acțiunilor întreprinse de instituție, în conformitate cu punctul 81 litera (e) punctul (ii).</i>	# Criterii utilizate pentru identificarea contrapărților cu riscuri ESG semnificative care pot necesita atenție imediată # Ajustarea condițiilor de creditare, cum ar fi ratele dobânzii sau cerințele în materie de garanții reale, pe baza evaluărilor riscurilor ESG # Diligență sporită, de exemplu punerea în aplicare a unor procese de diligență mai riguroase	# Evaluări pozitive (sau orice subclasificare în cadrul categoriei respective) sau negative (sau orice subclasificare în cadrul categoriei respective) ale rezilienței și alinierii acestor contrapărți la țintele și apetitul pentru risc al instituției # Numărul și tipurile de acțiuni subsecvente întreprinse de instituție	Calitativ Tabelul 1 (o) Tabelul 2 (m) Tabelul 3 (c) (d)	ESRS-E1 ESRS 2 -SBM-2_45a AR 16

			pentru contrapărțile cu grad mare de risc # O colaborare (mai specifică, de exemplu elaborarea unor planuri specifice de colaborare pentru a aborda riscurile ESG identificate, cum ar fi stabilirea unor obiective de îmbunătățire sau oferirea de noi produse financiare care să răspundă nevoilor contrapărților		
--	--	--	---	--	--

